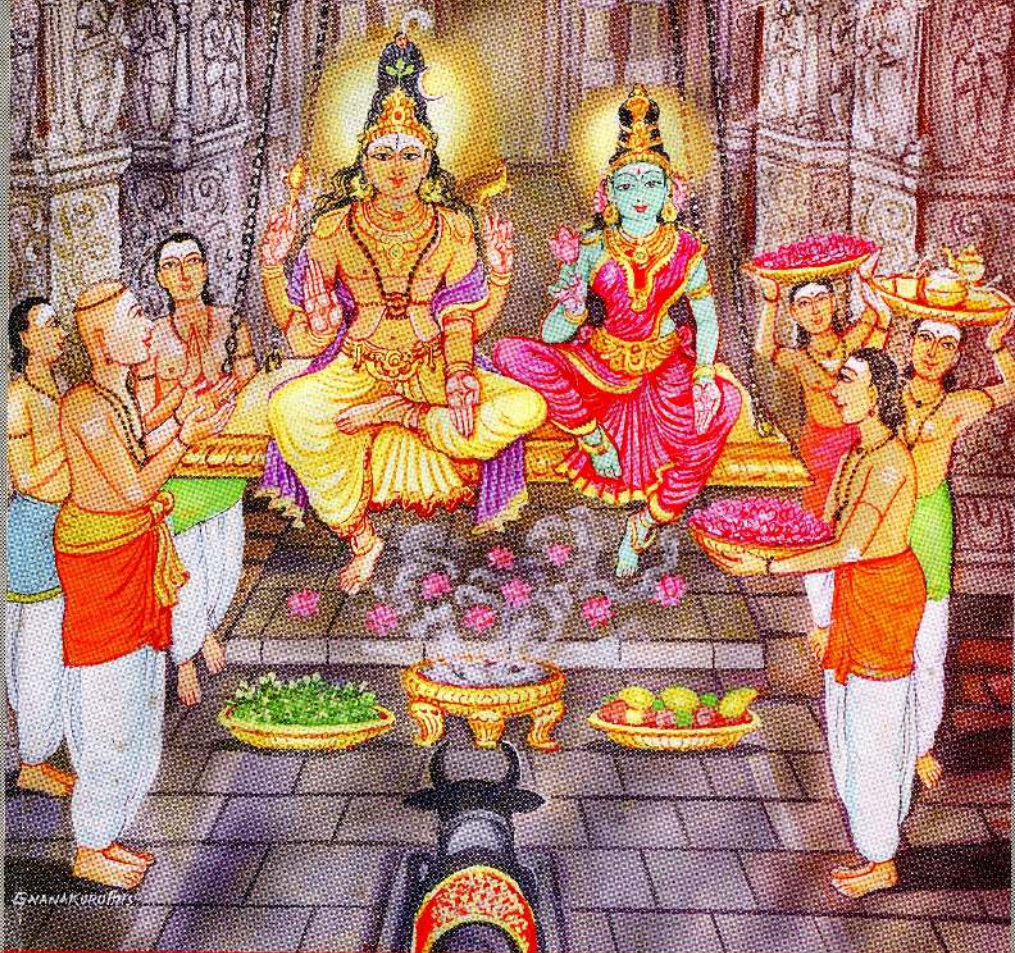


சிவ சிவ
தருச்சிறுதம்பலம்

வித்மாற்றும் வீரசுடையான்



சிவத்தரு. கந்தையா பத்மநீசன் அவர்களின் நனைவு வெளியீடு



தென்னாடு அருள்மிகு ஐம்பூதநாதர் திருக்கோலம்

பாதிடை ஐந்தாய் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை முன்றாய் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி

அருக்கனில் சோதி அமைந்தாய் போற்றி
வெண்மதி தன்னொள் தந்தாய் போற்றி
உயிருக்குள் உயிராய் நீன்றாய் போற்றி
ஆதியும் அந்தமும் இல்லாய் போற்றி
ஐம்பூதநாதரே போற்றி போற்றி

சிவசிவ
திருச்சிற்றம்பலம்

வீதமாற்றும் வீரசடையான்

இத்தெய்வத் திருநூலானது

சிவத்திரு. கந்தையா பத்மநேசன்

அவர்களின் திருவடிப்பேறின் நினைவாக வெளியிடப்பெறுகிறது



வெளியீடு:

தென்னாடு செந்தமிழாக சிவமடம்

கொக்குவில் - யாழ்ப்பாணம்

இலங்கை.

நூல் விவரப் பட்டியல்

தலைப்பு : “விதிமாற்றும் விரிசடையான்”

அளவு : A5

எழுத்தளவு : 12 புள்ளிகள்

பக்கங்கள் : 111

பதிப்பாண்டு : 2022

வெளியீடு : தென்னாடு செந்தமிழாகம சிவமடம்

கொக்குவில் – யாழ்ப்பாணம்

இலங்கை.

(சிவத்திரு. கந்தையா பத்மநேசன் அவர்களின்

திருவடிப்பேரின் நினைவாக வெளியிடப்படுகிறது)

பிரதிகள் : 500

விலை : சிவனடியார்களுக்கு இலவசம்

தொடர்புகள் : +94 21 221 2739 | +94 (70) 770 1111

மின்னஞ்சல் : thennavan@thennadu.org

காணிக்கை:

காலந்தோறும் சைவத்தையும் தமிழையும் பேணிப்பாதுகாத்து வருபவர்களுக்கு
இந்தூல் காணிக்கையாக்கப்படுகின்றது.

உளி பொருள்

ஆ	ஆனைமுகன் துதி	
ஆ	அம்மையப்பர் துதி	
ஆ	விதியை வெல்லல் முன்னுரை	01
ஆ	திருவாசகம் - சிவபுராணம்	13
ஆ	திருவாசகம் - போற்றி திருவகவல்	17
ஆ	திருவாசகம் - திருப்பள்ளி எழுச்சி	26
ஆ	திருவாசகம் - திருவெம்பாவை	29
ஆ	போற்றித் திருத்தாண்டகம்	35
ஆ	ஐம்பெரும் புராணம்	39
ஆ	கல்வியில் மேன்மையுற்று உயர்நிலை அடைவதற்கு ஓதவேண்டிய "சுற்றமொடு பற்று அகவ" திருக்கருப்பறியலூர்த் திருப்பதிகம்	41
ஆ	உணவும் உடையும் குறைவின்றிக் கிடைப்பதற்கு ஓதவேண்டிய "தம்மையே புகழ்ந்து" திருப்புகலூர்த் திருப்பதிகம்	44
ஆ	எடுத்த காரியங்களில் வெற்றி பெற, செய்வனைகள் அகல ஓதவேண்டிய "அவ்வனைக்கு இவ்வனைஆம்" திருநீலகண்டப் பதிகம்	49
ஆ	குடும்பக் குழப்பங்கள் நீங்கி அன்பும் அமைதியும் பெற ஓதவேண்டிய "மண்ணில் நல்லவண்ணம்" திருக்கழுமலத் திருப்பதிகம்	54
ஆ	திக்குவாய் மாறிச் சீர்பெறவும் சிறந்த பேச்சாளர் ஆகவும் ஓதவேண்டிய திருவாசகம் "பூசுவதும் வெண்ணீறு"	57
ஆ	பணம் பெருகுவதற்கும் வறுமை நீங்குவதற்கும் ஓதவேண்டிய "இடரினும் தளரினும்" திருவாவடுதுறை திருப்பதிகம்	65
ஆ	பிள்ளைச் செல்வம் கிடைக்கப் பெறுவதற்கு ஓதவேண்டிய "கண்காட்டும் நுதலானும் கனல் காட்டும் கையானும்" திருவெண்காட்டுத் திருப்பதிகம்	69

இராகு கேது குற்றம் நீங்கி விரைவில் திருமணம் நடக்க ஒதவேண்டிய “சடையாய் எனுமால்” திருமருகல் திருப்பதிகம்	74
கடன் தொல்லைகள் நீங்க கடன் பெறாமலே செல்வச் செழிப்புடன் வாழ ஒதவேண்டிய “வேத வேள்வியை” ஆலவாய் திருப்பதிகம்	77
இரத்த அழுத்தம் நீரிழிவு நீங்க போதை அடிமையில் விடுபட ஒதவேண்டிய “துணிவளர் திங்கள்” பாச்சிலாச்சிரம பதிகம்	80
தடைப்படும் திருமணம் விரைவில் நடக்க ஒதவேண்டிய “நீறுவரி ஆடு அரவொரு ஆமை மனவு” திருவேதிக்குடி திருப்பதிகம்	84
மணஉறவு முழு நிறைவுடன் நடைபெற கணவன் மனைவி ஒற்றுமையாக வாழ ஒதவேண்டிய “அயில் ஆரும்” திருமணஞ்சேரிப் பதிகம்	88
வீண் பழி அவமானங்களிலிருந்து விடுப தடைகளை வெல்ல ஒதவேண்டிய “மறை உடையாய்” திருநெடுங்களத் திருப்பதிகம்	90
இழந்த பொருளை மீட்டுப் பெறுவதற்கு, ஒதவேண்டிய “பொன்செய்த மேனியினீர்” திருமுதுகுன்றத் திருப்பதிகம்	92
செய்யும் தொழிலில் வெற்றி பெறுவதற்கும், மூத்த சகோதரர்கள் வளமுடன் வாழ்வதற்கும் ஒதவேண்டிய “வாசி தீரவே, காசு நல்குவீர்” திருவீழிமிழலை திருப்பதிகம்	94
பிறவிப் பிணி நீங்க இறையுணர்வு பெருக வீண் செலவுகள் குறைய ஒதவேண்டிய காதல் ஆகி நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்	96
ஆயுள் பலம் பெருகவும், கோள்களின் தாக்கங்கள் நீங்கவும் ஒதவேண்டிய “வேயுறு தோளி பங்கன்” கோளறு திருப்பதிகம்	98
ஆயுள் முழுவதும் எந்தவிதக் குறையும் இன்றி வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு ஒதவேண்டிய “துஞ்சலும் துஞ்சல் இல்லாத” சீர்காழித் திருப்பதிகம்	103
திருநீற்றுப்பதிகம் – திரு ஆலவாய்	106

அருள்மிகு பிள்ளையார்யட்டி கற்பக விநாயகர் துணை



வேழமூகத்து விநாயகனைத் தொழ வாழ்வு மிகுத்து வரும்
வெற்றிகூகத்து விநாயகனைத் தொழப் புத்தி மிகுத்து வரும்
வெள்ளைக்கொம்பன் விநாயகனைத் தொழத் துள்ளியோரும் தொடர்ந்த வினைகளே
அப்பம் முப்பழம் அமுது செய்தருளிய தொப்பையப்பனைத் தொழ வினையாடுகே.

தஞ்சைச்சிற்பம்

குனித்த புருவமும், கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமின் சிரிப்பும்,
பனித்த சடையும், பவளம் போல் மேனியில் பால் வெண் நீறும்,
இனித்தம் உடைய எடுத்த பொற் பாதமும் காணப் பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே, இந்த மாநிலத்தே!

சுவபெருமான் என்று நான் அழைத்து எத்த
தவ பெருமான் என்று தான் வந்து நின்றான்
அவ பெருமான் என்னை ஆள் உடை நாதன்
பவ பெருமானை பணிந்து நன்றேனே



முன்னுரை

திருச்சிற்றம்பலம்

விதிமாற்றும் விரிசடையான்

சிவனோடு ஒக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை
 அவனோடு ஒப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை
 புவனம் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னும்
 தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே

நீங்கள் விதியை வெல்ல முடியுமா ? நிச்சயமாக வெல்லலாம்.

விரிசடையான் துணைகொண்டு விதியை வெல்லலாம் என்று ஆணையாகச் சொல்லுகிறார் திருஞானசம்பந்தர் சுவாமிகள்.

உலகின் முதற்கடவுளும், சைவத்தினையும் தமிழிளையும் உருவாக்கிய சிவபெருமானின் பாதங்களை, அவனருளாலே வணங்கி திருவருட் துணையுடன் உண்மைகளை உங்களிடம் பகிர்வதில் பேரானந்தம் அடைகிறேன்.

தமிழ் மொழியின் ஒவ்வொரு சொல்லும், அதன் ஓசையும், ஒலியும் இறைவனால் உருவாக்கப்பட்டவை. அதனாலே தான் தமிழ், தெய்வத்தமிழாகப் போற்றப்படுகின்றது. கண்ணுதற் பெருங்கடவுளும் கழகமோடு அமர்ந்து, பண்ணுறத் தெரிந்தாய்ந்த இப் பசுந்தமிழ் என்ற பரஞ்சோதி முனிவரின் வரிகளும், நிழல்பொலி, கணிச்சிமணி நெற்றி, உமிழ் செங்கண், தழல்புரை சுடர்க்கடவுள் தந்த தமிழ் என்ற கம்பரின் வரிகளும் தெய்வத்தமிழின் தோற்றத்தினை தெளிவாக்கியுள்ளன.

தமிழ் மொழியை முத்தமிழ் என்பதற்கு இயல், இசை, நாடகம் என்பதை விடவும் இன்னும் ஒரு கருத்தியலும் இருந்து வருகிறது. தமிழ் மொழியானது மந்திரம் (மனதைத் திரமடையச் செய்யும் தன்மை), மந்தரம் (மனதைத் தரமடையச் செய்யும் தன்மை) மற்றும் மந்திரம் (மனதைத் திறமையடையச் செய்யும் தன்மை) என்ற

மூன்று வகை ஆற்றலை உடையது. இது தெய்வத் தமிழாகிய எங்கள் பைந்தமிழுக்கே உரிய சிறப்பம்சமாகும்.

வினையும் விதியும் - வினையின் விளைவே விதியாகும்

தமிழ் இலக்கணமாயினும் சரி, சைவக் கோட்பாடாயினும் சரி, வினை என்றால் ஒரு செயலையே குறிக்கும். நாங்கள் வாழ்க்கையில் விரும்பியோ விரும்பாமலோ, தெரிந்தோ தெரியாமலோ, நினைத்தோ நினைக்காமலோ பலவிதமான செய்கைகளை அதாவது வினைகளைச் செய்கிறோம். அவை நல்லதாக இருந்தால் நல்வினை என்றும் தீயவையாயின் தீவினை என்றும் இரண்டு பிரிவுகளாகின்றன.

சுதந்திரமான வாழ்க்கையை உங்களுக்கு தருவதற்காக கடவுளின் படைப்பில் மனிதரை சுயாதீனமாகப் படைத்தது ஆறாம் அறிவு எனும் பிரித்தறியும் திறனையும் சேர்த்து பூவுலகுக்கு அனுப்புகிறார். அந்த ஆறாம் அறிவைப் பயன்படுத்தி எது சரி எது பிழையென்று பிரித்தறிய முடியாமல் எமக்காக, எம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்காக மனம், வாக்கு, காயம் இவை மூன்றினாலும் ஐம் பொறிகளாலும் நாங்கள் பலவகையான தீய வினைகளைச் செய்து இறுதியில் தீவினைத் தொகுப்பையே மேலோங்கச் செய்கிறோம்.

வினையும் விதியும் என்ற விடயத்தில் இன்னுமொரு கருத்தையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். இந்த நூற்றாண்டில் விதியெனப்படும் சட்டவிதிகளால் வினையாகிய குற்றங்களை கட்டுபடுத்தியும், தண்டித்தும் வருகிறது நீதிமன்றம். இதையே ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே, வினையின் விளைவே விதியாகும் என்றும் வினைகளைக் கட்டுப்படுத்த இறைவழியினை முதன்மை வழியாகவும் கொண்டும் வாழ்ந்தனர் சைவத்தமிழர்கள். அத்துடன் ஊழ்வினையாகிய முற்பிறப்பு வினைகளையும் அழிக்கும் உபாயத்தினையும் கையாண்டு விதியை வென்று வாழ்ந்தனர் பண்டைத் தமிழர்கள். மனிதர்களின் விதிகளில் இயங்கும் நீதிமன்றத்தால் தண்டனைக் காலத்தினைக் குறைத்து மன்னிப்புக் கொடுக்கும் பொழுது, உயிர்களிடத்தில் எல்லையற்ற அன்பைக் கொண்ட எம்பெருமான் விதியினை நிச்சயம் மாற்றி உங்களுக்கு அருள் பாலிப்பார் என்பதில் ஐயமேது.

நாம் செய்யும் சகல வினைகளுக்கு மூலகாரணம் எங்களின் மனம். ஆறாம் அறிவினைப் பயன்படுத்தி மனதை நெறிப்படுத்தி நல்லதை செய்தால் விதி நல்லாயிருக்கும், பிரித்தறியாமல் தீய வற்றினை செய்தால் விதி மாறிப்போகிறது. அந்தவகையில் விதியை வெல்லும் போரில் வெல்லவேண்டியது மனமே என்ற உண்மை வெளிப்படுகிறது. இனி மனதை வெல்வது எப்படி என்று பார்த்தால், முத்தமிழின் திறனாகிய மந்திரம், மந்தரம் மற்றும் மந்திரம் ஆகிய மூன்றாலும் என்ற தெளிவு பிறக்கிறது. அந்தவகையில் தமிழ் வேதங்களாகிய திருமுறைகளை, விரிசடையானை நினைந்து ஒலியெழுப்பி பாடுவதன் மூலம் மனம் திரம், தரம் மற்றும் திறம் அடைகின்றது. இந்நிலையில் உள்ள மனம் நல்லதையே செய்யும். அதனால் நல்வினைப் பயனையே அனுபவிக்கும். அத்துடன் திருமுறைகள் ஊழ்வினையையும் அறுத்து பேரின்பப் பெரு வாழ்வினை தரவல்ல மருந்தாகவே இருக்கின்றன.

ஆமை தன் கால்கள், தலை முதலாய ஐந்து உறுப்புக்களையும் ஒட்டுக்குள் ஒடுக்கி தன்னைப் பாதுகாப்பது போல் மனிதன் ஐம்புலன்களையும் அடக்கி மனம் பொறி வழிப் போகாது வாழ்ந்தால் அது அவனது ஏழுவகையான பிறப்புகளையும் சிறப்படையைச் செய்யும், என்கிறார் வள்ளுவப்பெருந்தகை.

ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்

எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து - குறள் 126

சைவநெறிக் கோட்பாட்டில் இந்தப்பிறப்பில் மட்டுமல்ல முற்பிறப்பு வினைகளும் தொடர்கின்றன என்ற நம்பிக்கையும் வலுவாக இருக்கிறது.

சிவகங்கையைச் சேர்ந்த கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் 'தூக்கிய திருவடி துணையென நம்பினேன் துரிய நடராசனே' என்ற தம் பாடலில்

'எத்தனையோ பிறவி எடுத்தெடுத்து இளைத்தேன்

இருவினைப் பயன்களை எய்தி எய்திக் களைத்தேன்,

சித்தம் இனி உன்மேல் வைத்திருக்க நினைத்தேன்

திக்கு வேறில்லை ஐயா! தீனரைக் காக்கும் மெய்யா'

என்று பாடி, மனிதர்கள் பலப்பல பிறவிகள் எடுப்பார்கள் என்பதையும் வினைப்பயனின் பயணத்தினையும் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

நாலடியாரில் வரும் வரிகளைப் பார்த்தால்

தாம்செய் வினை அல்லால் தம்மோடு செல்வதுமற்று
யாங்கணுந் தேரின், பிறிதில்லை, - ஆங்குத்தாம்
போற்றிப் புனைந்த உடம்பும் பயமின்றே,
கூற்றங் கொண்டோடும் பொழுது

இதிலிருந்தும் நாம் செய்கின்ற வினைகளே மட்டுமே உயிருடன் சேர்ந்து போகின்றதே அல்லாமல் பிறிதொன்றுமில்லை என்பது புலனாகிறது. அதுவே ஊழாகவும், பழவினையாக மறுபிறப்பில் வந்து விதியாக வேலை செய்கிறது எனலாம்.

வினையை அறுக்க முடியுமா ? அதனால் வரும் விதியை வெவ்வேறு முடியுமா ?

திருஞானசம்பந்தர் வாக்கு

நிச்சயமாக வினைகளை அறுத்து அதனால் ஏற்படுகின்ற வினைப்பயனாகிய விதியினை சிவத்தின் திருவருள் கொண்டு மாற்றலாம் என்று திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் ஆணையாகக் கூறுகிறார். மூன்றாம் திருமுறைத் திருவெண்காட்டுப் பதிகத்தின் பதினோராவது பாடலாகிய, பாடலின் பலன்களை விழிக்கும் திருக்கடைக்காப்பில் தமிழ் ஞானசம்பந்தர்,

நல்லவர் புகலியுள் ஞான சம்பந்தன்

செல்வன் எம் சிவனுறை திருவெண்காட்டின் மேற்

சொல்லிய அருந்தமிழ் பத்தும் வல்லவர்

அல்லலோடு அருவினை அறுதல் ஆணையே

பல வகையான புண்ணியங்கள் செய்த நல்லவர்கள் வசிக்கின்ற திருப்புகலியுள் (சீர்காழி) அவதரித்த ஞானசம்பந்தன், செல்வனாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுகின்ற திருவெண்காட்டில் பாடிய அருந்தமிழ்ப் பாக்கள் பத்தினையும் பத்தியொடு

ஓதவல்லவர்களுடைய துன்பங்கள் மறைவதோடு அவற்றிற்குக் காரணமான அருவினையும் (இலகுவில் அகலாத) அறும் என்பது நமது ஆணையாகும் என்று சத்தியம் செய்கிறார்.

திருஞானசம்பந்தரின் முதலாம் திருமுறை திருக்கழுமலப் பதிகத்தில் “வினைகெட மன நினைவது முடிகெனில் நனி தொழு தெழு” என்று வினைகள் அழிந்து, மனத்தில் நினைத்தது நடை பெறவும் வேண்டுமெனில் பிறைதும் அண்ணலாரின் திருவடி நன்கு தொழுதெழுத என்று பாடியுள்ளார்.

தோடுடைய செவியன் பதிகத்தின் திருகடைக்காப்பிலிருந்து

ஒருநெறிய மனம் வைத்து உணர் ஞானசம்பந்தன் உரைசெய்த
திருநெறிய தமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்தல் எளிதாமே

அத்துடன் முதல் திருமுறை கண்ணார்கோயில் பதிகத்தில்

கண்ணார் கோயில் கைதொழுவார்கட்கு இடர்பாவம்
நண்ணா வாகும் நல்வினை ஆய நணுகும்மே

திருக்கண்ணார் கோயிலைக் கைகளால் தொழுது வணங்கு வாரைத் துன்பங்களும் பாவங்களும் அணுகாது மாறாக நல் வினைகளும் அவற்றின் பயனான இன்பங்களே வந்துசேரும் என்பதிலிருந்து சிவவழிபாடு விதியை மாற்றும் அல்லது வெல்ல உதவும் என்று அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

சுந்தரர் வாக்கு

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் ஏழாம் திருமுறையில் திருப் பூவணம் திருப்பதிகத்தில் பாவவினைகளை அறுக்கும் புரிவுடையார் உறையும் திருப்பூவணம் என்று விரிசடையானின் வினையறுக்கும் தன்மையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

திருவுடையார் திருமால் அயனாலும்
உருவுடையார் உமையானை ஓர்பாகம்
பரிவுடையார் அடைவார் வினைதீர்க்கும்
புரிவுடையார் உறைபூவணம் ஈதோ

திருமால், பிரமன் ஆகிய காரணக் கடவுளரிலும் மேலான திருவுடையவரும், தமது திருமேனியில் உமையம்மையை ஒரு பாகமாகக் கொண்டவரும், அன்புடன் தம்மை நாடும் அடியவர்களின் வினைகளைத் தீர்க்க ஆவலாய் இருப்பவருமாகிய சிவ பெருமான் திருப்பூவணம் என்னும் தலதில் எழுந்தருளியுள்ளார்.

சீரின் மிகப் பொலியும் திருப்பூவணம்
ஆர இருப்பிடமாக உறைவான் தனை
ஊரன் உரைத்த சொன் மலைகள் பத்திவை
பாரில் உரைப்பவர் பாவம் அறுப்பரே

திருப்பூவணம் பதிகத்தில் உள்ள, ஊரன் என்கின்ற நம்பியாருரன் பாடிய இச்சொல் மலைகள் பத்தினையும் பாடுபவர் தங்கள் பாவங்களை அறுத்து, வினைகளைக் களைந்து விதியினை வெல்வார்கள் என்று வாக்குறுதி அளிக்கிறார்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் வாக்கு

நான்காம் திருமுறையில் பாவநாசத் திருப்பதிகத்தில் அப்பர் பெருமானும் பாவங்களை போக்குவான் விரிசடையான் என்பதை விரிவாக விளக்கியுள்ளார்.

முந்தித் தானே முளைத்தானை மூரி வெள்ளேறு ஊர்ந்தானை
அந்திச் செவ்வான் படியானை அரக்கன் ஆற்றல் அழித்தானைச்
சிந்தை வெள்ளப் புனலாட்டிச் செஞ்சொன் மலை அடி சேர்த்தி
எந்தை பெம்மான் என் எம்மான் என்பார் பாவநாசமே

எல்லாவற்றிற்கும் முன்னே தோன்றிய சிவபெருமான், வலிமை பொருந்திய வெள்ளைநிறக் காளையை ஊர்தியாகக் கொண்டவர். மாலை நேரச் செவ்வானத்தின் நிறத்தினை உடைய அவர், அரக்கனின் ஆற்றலை அழித்தவர். அவரை மனதிலே நிறுத்தி திருநீராட்டி, இனிய சொற்களாலான பாடல்களை பாமாலை யாக திருவடியில் சேர்த்து, அவரைத் தந்தையாக, எம்பெருமானாக, கடந்தும் உள்ளேயும் உள்ள கடவுளாக போற்றுபவர் களின் வினைகள் கெட்டு (பாவங்கள் நாசமாகி) நிறைவான வாழ்வு கிடைக்கும். வினைகள் கெடுவதால் விதியில் மற்றம் ஏற்பட்டு வாழ்வு மிளிரும் என்பதே உட்கருத்து.

அதுபோல் மணிவாசகரும் விரிசடையானின் வித்தகத்தினை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்க

பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன் தன் பெய்கழல்கள் வெல்க

இந்தவரிகளைப் பார்த்தால், வேகத்தின் விளைவால் பல வினைகள் செய்து சேகரிக்காமல் வேகத்தினை குறைத்து விவேகத்தினை கூட்டி என்னை ஆண்டருளுகின்ற வேந்தன் அடி வெல்க என்றும் அத்துடன் அவனே பிறப்பை அறுக்கும் தலையில் அலங்காரம் கொண்டதலைவன் என்று விழித்துப்பாடுகிறார். சகல வினைகளையும் அறுத்தபின் சிவமாக்கி பிறப்பினை அறுத்து மீண்டும் பிறப்பில்லா பேரென்பப் பெருவாழ்வு நிலையை தந்து சிவபுரத்தில் இடமளிக்கிறார்.

சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை

முந்தை வினை முழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்

சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணத்தினை, சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுபவர்களின் முந்தை அதாவது முன்னைய வினைகள் முழுவதும் ஓயும், அறும் என்கிறார் மணிவாசகப்பெருமான்.

மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகம் எட்டாம் திருமுறை - அச்சோப் பதிகம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரோடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனை ஆண்ட
அத்தன்னைக் கருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே

பேரின்ப வாழ்வின் வழியை அறியாத தீவினையாளருடன் கூடி அவர் வழியில் சென்ற தனக்கு, தன் பழவினைகள் ஓடும்படி மனமாசு அகற்றி, தன்னைச் சிவமாக்கி ஆட்கொண்டார் என்ற வரிகளில் பழ வினைகள் அதாவது பழைய வினைகளின் தொடர்ச்சி மறுபிறப்பிற்கு வரும் என்ற கருத்தையும், அவற்றினை விரிசடையான், ஓடும்படி செய்து தன்னை ஆட்கொண்டான் என்று சொல்லி திருவாசகத்தினை மலர்ந்தருளும் போது, அந்த திருவாசகத்தினை அழகிய சிற்றம்பலமுடையான் தன் கைப்பட எழுதியுள்ளார். மாசற்ற சோதியாகிய நிமலன், இது பொய்வாக்கியம் என்றால் தன் கையால் எழுதுவாரா என்ற கேள்விக்கான விடையே விதியை வெல்லும் விரிசடையான் என்ற இந்த நூலின் கருப்பொருளாகும்

திருவாசகம் போற்றித் திருவகவலில்

தாயே ஆகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதியனாகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி

அதாவது வினைகெடக் கைதரவல்ல கடவுளே போற்றி என்று விழித்துப்பாடுகிறார். அதிலும் வினைகளை கெடுத்து கைதரும் கடவுளாகிய சிவபெருமான் என்பதை குறிப்பிடுகிறார்.

திருமூலரின் திருமந்திரமாகிய தமிழ் மந்திரத்தில்

சிவ சிவ என்கிலர் தீவினையாளர்
சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவ சிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவார்
சிவ சிவ என்னச் சிவகதி தானே

சிவ சிவ என்றிடத் தீவினைகள் அனைத்தும் அழிந்து, தேவராகி சிவகதியை அதாவது மீண்டும் பிறப்பில்லாத் தன்மையை அடைவார்கள். சிவ சிவ என்ற மந்திரத்திற்கு உள்ள தனித்தன்மையை எளிமையாகக் கூறியுள்ளார். இதனை சொல்லாதோர் தீவினையாளராகவே இருந்து மீண்டும் பிறப்புக்களை எடுத்து வினைப்பயனை அனுபவிப்பர்.

இதன்வழி வினைகளை அறுக்க, உயிரில்லாத வினையை எம் உயிருடன் இணைக்கும் பரம்பொருளாம் விரிசடைக்கடவுளின் வழி நின்று வினைகளை அறுத்து, விதியை மாற்றி வெற்றி பெறமுடியும் என்பது திண்ணமாகின்றது.

திருமுறைகள் ஓதுவதன் பலன்கள்

வினைகளில் இருந்து விடுபடவேண்டும், திருந்தவேண்டும் என்று நாங்கள் நினைத்தாலும் அதனை செய்யமுடிவதில்லை. அதுவும் விதி தான் என்று பலர் கூறும் விதண்டாவாதம் அவர்களின் அறியாமையினதும் சோம்பேறித்தனத்தினதும் வெளிப்பாடே. அறியாமையில் இருந்து வெளிவர இறை வழிபாடு குறிப்பாக திருமுறைகள் வழிவகுக்கின்றன.

இறைவன், காலத்திற்குக் காலம் நலிவடையும் சைவத்தினை மேம்படுத்தவும், வினைவயப்பட்டு வாழ்வினை வீணாகக் கழிக்கும் மாந்தரை நல்வழிப்படுத்தவும் கருவிலே திருவாக அருளாளர்களை இப்பூவுலகிற்கு அனுப்பி அவர்கள் வழிநின்று எங்களுக்கு அருளை வழங்கியுள்ளார்.

இவ்வுண்மையை “எனது உரை தனது உரையாக” என்று அருளிச் செய்துள்ள சம்பந்தப் பெருமான் திருவாக்கிலிருந்து அறியலாம். திருமுறைகளில் உள்ள ஒவ்வொரு ‘சொல்லும்’ மந்திர ஆற்றல் உடையது. எனவே, திருமுறைகளை நாம் ஒதும் போது, அதில் உள்ள மந்திர ஆற்றல், நமது உயிரில் கலந்து, நமது அறியாமையைப் போக்கி, வினைகளை அறுத்து விதியை மாற்றுகின்றன. குறிப்பாக தமிழ் மந்திரங்களாக எங்கள் அருளாளர்கள் தந்த திருமுறைகள் அனைத்தும் இறையருள் பொருந்தியவை. மந்திரத்தின் கொண்டவை என்பதை மேலே பார்த்தோம்.

திருமுறைகளை ஒதுவதன் மூலம் பழவினைகளை அகற்றியும், பொருள் விளங்கிப் பாடுவதால் இனி வினைகளை சேர்க்காமலும், வாழ்வாங்கு வாழும் மாந்தர்க்கு வினைப்பயனை ஊட்டத் தேவை இல்லாததால் நாளடைவில், விதியை மாற்றும் வல்லமையும் திருமுறைகள் நிச்சயம் வழங்குகின்றன. நாளாந்த வாழ்க் கையில் உங்கள் முயற்சிகளை இடையறாது செய்த வண்ணம் திருமுறைகளை பாடி வினைத்தடைகளை அகற்ற வெற்றி நிச்சயம் வரும்.

திருமுறைகளை பண்ணுடன் தான் பாட வேண்டுமா ?

கட்டாயமாக பண்ணுடன் பாடினால் தான் அதன் அருள் கிடைக்கும் என்றில்லை. திருமுறைகளை தொடர்ந்து காலையும் மாலையும் கருத்துடன் நாளும், உடலையும் மனதையும் சுத்தப்படுத்தி இயன்றளவு ஒலி அதாவது தமிழ் மந்திர ஒலி வெளிப்படுமாறு பாடுவது நன்மை பயக்கும். அத்துடன் பாடும் போது சொல்லும் பொருளும் வெளிப்பட உரைக்கின் மிகச்சிறப்பாகும். பண்தெரிந்தவர்கள் பண்ணுடனும் பாடலாம். எதுவாக இருந்தாலும் தமிழ் ஒலிச்சத்தம் வெளிவரவேண்டும்.

இசை முக்கியமில்லை என்பதை, சம்பந்தப்பெருமானின் வரிகளில் இருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

கோழை மிடறாக கவி கோளும் இலவாக இசை கடும் வகையால்
ஏழை அடியார் அவர்கள் யாவை சொன்ன சொல்லமிகுமும் ஈசன்

வழிபாட்டாலும், தேவாரத் திருப்பதிகங்களை ஒதுவதாலும் பழவினை மற்றும் வருவினை, இப்பிறப்பில் நாம் அனுபவிக்க இருக்கும் வினை ஆகிய இவையெல்லாம் தீரும் என்பது ஆளுடைய பிள்ளையாரின் அறிவுரை.

வல்லதோர் இச்சையினால் வழிபாடு
இவைபத்தும் வாய்க்கச் சொல்லுதல்
கேட்டல் வல்லார், துன்பம் துடைப்பாரே

சிவவழிபாடும், திருமுறை ஒதலும் நிச்சயமாக வினையினால் வரும் துன்பத்தினை நீக்கும். அத்துடன் வாய்க்கச் சொல்லுதல் கேட்டல் வல்லார் என்பது எழுதப்படிக்க தெரிந்தவர்கள் திருமுறைகளை படித்து பொருளுணர்ந்து சொல்லுதல் சிறப்பு அத்துடன் எழுதவாசிக்க முடியாதவர்கள் திருமுறைகளை மற்றவர் சொல்ல கேட்பதே போதுமானது என்பதாகும். மேலாக ஈசன் எல்லோருக்கும் சமமானவன் என்பதும் வெளிப்படையாகிறது. படிக்கத் தெரியாதவர்களின் நிலைமைக்கு விதிப்பயன் காரணமல்ல அவர்களின் முயற்றியின்மையே காரணம். அவர்களும் திருமுறைகள் உரக்க கேட்பதன் மூலம் வினைகளை அறுக்கமுடியும்.

மேற்குறிப்பிட்ட முறைகளில் திருமுறைகளை, காலை மாலை இரண்டு வேளையும் பாடத்தொடங்க நிச்சயம் மாற்றம் தெரியும். தொடர்ந்து பாட துள்ளியோடும் தொடர்ந்து வினைகளே. ஊழ் வினைகள் ஓட நல்வினை பொங்கும் இதன்வழி நிச்சயம் விதிமாறும், எல்லாம் நன்றாகவே நடக்கும். விதிமாற விரிசடையான் வழி நில்லுங்கள். ஆராத இன்பம் அருளுமலையாகிய ஆடல்வல்லானின் அடி போற்றுங்கள். பேராது நிற்கின்ற பெரும் கருணைப் பேர் ஆறாகிய பரம்பொருளின் பாதம் பணியுங்கள். வாழ்வில் வெற்றி நிச்சயம் இது சத்தியம்.

இந்த நூலில் தரப்பட்ட திருமுறைகளின் தொகுப்பினை ஒரு குறை தீர்க்கும், தடை நீக்கும் அல்லது விடுதலை தரும் முறைகளாகப் பார்ப்பது தவறு. (பரிகார வழிமுறைகள் அல்ல). சைவ மரபில் அப்படி ஒரு கோட்பாடு இல்லை. இங்கு முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்படுவது சிவவழிபாட்டின் மூலம் வினைகளின் தாக்கங்களில் இருந்து பாதிப்புகளைக் குறைப்பதற்கான வழிமுறைகளே.

நீங்கள் உலகியல் தோய்வில் இருக்கும் போது தான் வினைகள் உங்களை அணுகுகின்றன. சிவவழிபாட்டில் அல்லது சிவத்தில் தோய்ந்து இருக்கும் போது வினைகளின் தாக்கங்கள் உங்களை அடையா. உதாரணத்திற்கு மார்க்கண்டேயரின் தத்துவக்கதையினை சிந்தித்துப் பார்த்தல் தெளிவை தரும். ஆகவே இப்படி

யான அருளாளர்களின் பதிகங்களை தினமும் ஒதி வருவதால் சிவத்துடன் தோய்வு ஏற்படும். அப்படி சிவநினைவுகளில் நீங்கள் இருக்கும்போது வினைகள் வந்து எமைத் தீண்டாது என்று சிவத்தின் மேல் ஆணை இருகிறார் திருஞானசம்பந்தர் சுவாமிகள்.

அவ்வினைக்கு இவ்வினையாம் என்று சொல்லும் அஃது அறிவீர்
உய்வினை நாடாது இருப்பதும் உம்தமக்கு ஊனம் அன்றே
கைவினை செய்து எம்பிரான் கடல் போற்றுவும் நாம் அடியோம்
செய்வினை வந்து எமைத் தீண்டப்பெறா திருநீலகண்டம் -
திருநீலகண்ட திருப்பதிகம்

ஆகவே சிவபூசையும், திருமுறை ஒதுதலும் நிச்சயம் வினைகளின் தாக்கத்தினை நலிவடையச் செய்து, உங்களுக்கு நிச்சயம் நன்மைகளைக் கொண்டுவரும் என்பதே இந்த நூலின் பொருளாகும். தீவினையின் தாக்கங்கள் குறைய நல்வினைப் பயனால் நீங்கள் நிச்சயம் இறைவனின் திருவருளை பெற்று வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வீர்கள்.

மண்ணின் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணின் நல்லகதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணின் நல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணின் நல்லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே

இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

தென்னவன் மாந்தர்தீயன்

தென்னாடு - செந்தமிழாகம சிவமடம்

கொக்குவில், யாழ்ப்பாணம்.

+94 21 221 2739 thennavan@thennadu.org | www.thennadu.org

உ

சிவசிவ

திருவாசகம் - சிவபுராணம் சிவனது அனாதி முறைமையான பழமை (திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தான் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன், அநேகன், இறைவன் அடிவாழ்க 5

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க 10

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தைஅடி போற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன் அடிபோற்றி 15

ஆராத இன்பம் அருளும் மலை போற்றி
சிவன் அவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன்அருளாலே அவன்தாள் வணங்கி
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன் யான் 20

கண்நுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல்இறைஞ்சி
 விண் நிறைந்து மண் நிறைந்து மிக்காய் விளங்கு ஒளியாய்
 எண் இறந்து எல்லை இலாதானே, நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன், புகழும்ஆறு ஒன்று அறியேன், 25

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல் விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிப்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல் அசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர, சங்கமத்துள் 30

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யே! உன் பொன்னடிகள் கண்டு இன்று வீடுற்றேன்
 உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா, விமலா, விடைப்பாகா, வேதங்கள்
 "ஐயா!" எனவோங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே, 35

வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம்விமலா,
 பொய்யாயின எல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே,
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே 40

ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் அனைத்துலகம்
 ஆக்குவாய், காப்பாய், அழிப்பாய், அருள்தருவாய்,
 போக்குவாய், என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
 நாற்றத்தின் நேறியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம், மனம், கழிய நின்ற மறையோனே 45

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று

பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள் ஓர் ஐந்துடையாய், விண்ணார்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய், எம்பெருமான், வல்வினையேன் தன்னை 50

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம், பாவம், என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய, 55

விலங்கு மனத்தால், விமலா, உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துஉள் உருகும்
நலன்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி
நாயில் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் 60

தாயில் சிறந்த தயாவான தத்துவனே,
மாசற்ற சோதி, மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே,
தேசனே, தேனார் அமுதே, சிவபுரனே,
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாறிக்கும் ஆரியனே,
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப் 65

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே, அளவிலாப் பெம்மானே,
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே,
நீராய் உருக்கினன் ஆருயிராய் நின்றானே,
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே 70

அன்பருக்கு அன்பனே, யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
சோதியனே, துன்இருளே, தோன்றாப் பெருமையனே,
ஆதியனே, அந்தம் நடுவாகி அல்லானே,
ஈர்த்துஎன்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே,
கூர்த்த மெய்ஞ் ஞானத்தால் கொண்டு உணர்வார் தம்கருத்தின் 75

நோக்கரிய நோக்கே, நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே,
 போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே,
 காக்கும் எம்காவலனே, காண்பரிய பேரொளியே,
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே, அத்தா மிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண் உணர்வாய் 80

மாற்றமாம் கவையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே, தேற்றத் தெளிவே, என் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே, உடையானே,
 வேற்று விகார விடக் குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே “ஓ” என்றென்று 85

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டு இங்கு வந்து, வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக் குரம்பைக் கட்டு அழிக்க வல்லானே,
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்று ஆடும் நாதனே,
 தில்லையுள் கூத்தனே, தென்பாண்டி நாட்டானே, 90

அல்லல் பிறவி அறுப்பானே, ‘ஓ’ என்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர், சிவபுரத்தின் உள்ளார், சிவனடக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து. 95

திருச்சிற்றம்பலம்

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
 எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

உ
சிவசிவ

திருவாசகம் - போற்றித் திருஅகவல் சகத்தின் உற்பத்தி (திருத்தில்கையில் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதுஎழ
ஈரடி யாலே மூவுலகு அளந்து
நாற்றிகை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மால், அன்று
அடிமுடி அறியும் ஆதரவு அதனில், 5

கருமுரண் ஏனம் ஆகி, முன்கலந்து,
ஏழ்தலம் உருவ இடந்து, பின்எய்த்து,
ஊழி முதல்வ! 'சயசய' என்று
வழுத்தியும் காணா மலரடி இணைகள்
வழுத்துதற்கு எளிதாய், வார்கடல் உலகினில் 10

யானை முதலா எழும்பு ஈறாய
ஊனம்இல் யோனியின் உள்வினை பிழைத்தும்
மாமுடப் பிறப்பினுள் மாதா உதரத்து
ஈனம்இல் கிருமிச் செருவினில் பிழைத்தும்
ஒருமதித் தான்றியில் இருமையில் பிழைத்தும் 15

இருமதி விளைவில் ஒருமையில் பிழைத்தும்
மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்
ஈரிரு திங்களில் பேரிருள் பிழைத்தும்
அஞ்சு திங்களில் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
ஆறு திங்களில் ஊறுஅலர் பிழைத்தும் 20

ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும்
 எட்டுத் திங்களில் கட்டமும் பிழைத்தும்
 ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
 தக்க தசமதி, தாயொடு தான்பரும்
 துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும் 25

ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்தஅிக் காலை,
 ஈண்டியும் இருத்தியும் எனைப்பல பிழைத்தும்
 காலை மலமொடு, கடும்பகல் பசி, நிசி
 வேலை நித்திரை, யாத்திரை, பிழைத்தும்
 கருங்குழல், செவ்வாய், வெண்ணகைக் கார்மயில் 30

ஒருங்கிய சாயல், நெருங்கியுள் மதர்த்துக்
 கச்சுற நிமிர்ந்து, கதிர்ந்து, முன்பனைத்து
 எய்த்துஇடை வருந்த எழுந்து, புடைபரந்து,
 ஈர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்தம்
 கூர்த்த நயனக் கொள்ளையில் பிழைத்தும் 35

பித்த உலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
 மத்தக் களிறுஎனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்
 கல்வி என்னும் பல்கடல் பிழைத்தும்
 செல்வம் என்னும் அல்லலில் பிழைத்தும்
 நல்குரவு என்னும் தொல்விடம் பிழைத்தும் 40

புல்வரம்பு ஆய பலதுறைப் பிழைத்தும்
 தெய்வம் என்பதோர் சித்தம் உண்டாகி,
 முனிவு இலாததுஓர் பொருள்அது கருதலும்,
 ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்
 வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின 45

ஆத்தம் ஆனார், அயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும்பு ஏறினர்
சுற்றம் என்னும் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி அழைத்துப் பதறினர், பெருகவும்,
விரதமே பரம் ஆக வேதியரும் 50

சரதம் ஆகவே சாத்திரம் காட்டினர்
சமய வாதிகள், தத்தம் மதங்களே
அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாதம் என்னும்
சண்ட மாருதம், சுழித்து, அடித்து, ஆஅர்த்து, 55

உலோகாயதன் எனும் ஒண்திறல் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிடம் எய்தி
அதில்பெரு மாயை எனைப்பல சூழவும்,
தப்பாமே, தாம் பிடித்தது சலியாத்
தழல்அது கண்ட மெழுகுஅது போலத் 60

தொழுது, உளம் உருகி, அழுது, உடல் கம்பித்து,
ஆடியும், அலறியும், பாடியும், பரவியும்,
'கொடியும் பேதையும் கொண்டது விடாது' எனும்
படியே ஆகி, நல் இடையறா அன்பின்,
பசுமரத்து ஆணி அறைந்தால் போலக் 65

கசிவது பெருகிக் கடல்என மறுகி,
அகம்குழைந்து, அனுகுலம் ஆய், மெய் விதிர்த்துச்
சகம்பேய் என்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது ஒழிந்து, நாடவர் பழித்துஉரை
பூணது ஆகக் கோணுதல் இன்றிச் 70

சதுர்இழந்து, அறிமால் கொண்டுசாரும்
கதியது பரம அதிசயம் ஆகக்

கற்றா மனம்எனக் கதறியும் பதறியும்,
மற்றோர் தெய்வம் கனவிலும் நிகையாது,
அருபரத்து ஒருவன் அவனியில் வந்து, 75

குருபரன் ஆகி, அருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென்று இகழாதே, திருவடி இணையைப்
பிறிவினை அறியா நிழலது போல,
முன்பின் ஆகி முனியாது, அத்திசை
என்புநெந்து உருகி, நெக்கு நெக்கு ஏங்கி, 80

அன்புளும் ஆறு கரையது புரள,
நன்புலன் ஒன்றி, நாத என்று அரற்றி,
உரைதரு மாறி, உரோமம் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித்து, இருதயம் மலரக்
கண்களி கூர, நுண்துளி அரும்பச் 85

சாயா அன்பினை நாள்தொறுந் தழைப்பவர்
தாயே ஆகி வளர்த்தனை போற்றி!
மெய்தரு வேதியன் ஆகி, விகைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி!
ஆடக மதுரை அரசே போற்றி! 90

கூடல் இலங்கு குருமணி போற்றி!
தென்தில்லை மன்றினுள் ஆடி போற்றி!
இன்றுஎனக்கு ஆரமுது ஆனாய் போற்றி!
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி!
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி! 95

மின்னார் உருவ விகிர்தா போற்றி!
கல்நார் உரித்த கனியே போற்றி!
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி!
ஆவா எந்தனக்கு அருளாய் போற்றி!
படைப்பாய், காப்பாய், துடைப்பாய் போற்றி! 100

இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி!
 ஈச போற்றி! இறைவ போற்றி!
 தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி!
 அரைசே போற்றி! அமுதே போற்றி!
 விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி!

105

வேதி போற்றி! விமலா போற்றி!
 ஆதி போற்றி! அறிவே போற்றி!
 கதியே போற்றி! கனியே போற்றி!
 நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி!
 உடையாய் போற்றி! உணர்வே போற்றி!

110

கடையேன் அடிமை கண்டாய் போற்றி!
 ஐயா போற்றி! அணுவே போற்றி!
 “கைவா” போற்றி! தலைவா போற்றி!
 குறியே போற்றி! குணமே போற்றி!
 நெறியே போற்றி! நிகைவே போற்றி!

115

வானோர்க்கு அரிய மருந்தே போற்றி!
 ஏனோர்க்கு எளிய இறைவா போற்றி!
 மூவேழ் சுற்றம் முரணுறு நரகிடை
 ஆழாமே அருள், அரசே போற்றி!
 தோழா போற்றி! துணைவா போற்றி!

120

வாழ்வே போற்றி! என் வைப்பே போற்றி!
 முத்தா போற்றி! முதல்வா போற்றி!
 அத்தா போற்றி! அரனே போற்றி!
 உரைஉணர்வு இறந்த ஒருவ, போற்றி!
 விரிகடல் உலகின் விளைவே போற்றி!

125

அருமையில் எளிய அழகே போற்றி!
 கருமுகில் ஆகிய கண்ணே போற்றி!

மன்னிய திருவருள் மலையே, போற்றி!
என்னையும் ஒருவன் ஆக்கி, இருங்கழல்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி! 130

தொழுதகை துன்பம் துடைப்பாய் போற்றி!
அழிவிலா ஆனந்த வாரி போற்றி!
அழிவதும் ஆவதும் கடந்தாய் போற்றி!
முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி!
மாளேர் நோக்கி மணாளா போற்றி! 135

வானகத்து அமரர் தாயே போற்றி!
பாறிகை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி!
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி!
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி!
வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி! 140

வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி!
அளிபவர் உள்ளத்து அமுதே போற்றி!
கனவிலும் தேவர்க்கு அரியாய் போற்றி!
நனவிலும் நாயேற்கு அருளிகை போற்றி!
இடைமருது உறையும் எந்தாய் போற்றி! 145

சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி!
ஆரூர் அமர்ந்த அரசே போற்றி!
சீரார் திருவை யாறா போற்றி!
அண்ணா மலைஎம் அண்ணா போற்றி!
கண்ணார் அமுதக் கடலே போற்றி! 150

ஏகம்பத்துறை எந்தாய் போற்றி!
பாகம் பெண்ணுரு ஆனாய் போற்றி!
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி!
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி!
மற்றோர் பற்றுஇங்கு அறியேன் போற்றி! 155

குற்றாலத்து எம்சுகத்தா போற்றி!
 கோகழி மேவிய கோவே போற்றி!
 எங்கோய்மலை எம்எந்தாய் போற்றி!
 பாங்கார் பழனத்து அழகா போற்றி!
 கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி!

160

அடைந்தவர்க்கு அருளும் அப்பா போற்றி!
 இத்தி தன்னின் கீழ்இரு மூவர்க்கு
 அத்திக்கு அருளிய அரசே போற்றி!
 தென்னாடு உடைய சிவனே போற்றி!
 எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!

165

ஏனக் குருகைக்கு அருளினை போற்றி!
 மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி!
 அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி!
 இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி!
 தளர்ந்தேன் அடியேன் தமிழேன் போற்றி!

170

களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி!
 அஞ்சேல் என்றுஇங்கு அருளாய் போற்றி!
 நஞ்சே அமுதாய் நயந்தாய் போற்றி!
 அத்தா போற்றி! ஐயா போற்றி!
 நித்தா போற்றி! நிமலா போற்றி!

175

பத்தா போற்றி! பவனே போற்றி!
 பெரியாய் போற்றி! பிரானே போற்றி!
 அரியாய் போற்றி! அமலா போற்றி!
 மறையோர் கோல நெறியே போற்றி!
 முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி!

180

உறவே போற்றி! உயிரே போற்றி!
 சிறவே போற்றி! சிவமே போற்றி!
 மஞ்சா போற்றி! மணாளா போற்றி!
 பஞ்சேர் அடியாள் பங்கா போற்றி!
 அலந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி! 185

இலங்கு கடர்எம் ஈசா போற்றி!
 கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி!
 குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி!
 மலை நாடுடைய மன்னே போற்றி!
 கலையார் அரிகே சரியாய் போற்றி! 190

திருக்கழகக் குன்றில் செல்வா போற்றி!
 பொருப்பமர் புவணத்து அரனே போற்றி!
 அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி!
 மருவிய கருணை மலையே போற்றி!
 துரியமும் இறந்த சுடரே போற்றி! 195

தெரிவுஅறிது ஆகிய தெளிவே போற்றி!
 தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி!
 ஆளானவர்கட்கு அன்பா போற்றி!
 ஆரா அமுதே, அருளே போற்றி!
 பேர் ஆயிரம் உடைப் பெம்மான் போற்றி! 200

தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி!
 நீளொளி யாகிய நிருத்தா போற்றி!
 சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி!
 சிந்தனைக்கு அரிய சிவமே போற்றி!
 மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி! 205

எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி!
 புலிமுலை புல்வாய்க்கு அருளினை போற்றி!

அலைகடல் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி!
கருங்குருவிக்கு அன்று அருளினை போற்றி!
இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி!

210

படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி!
அடியொடு நடுசூறு ஆனாய் போற்றி!
நரகொடு சுவர்க்கம் நால்நிலம் புகாமல்
பரகதி பாண்டியற்கு அருளினை போற்றி!
ஒழிவுஅற நிறைந்த ஒருவ போற்றி!

215

செழுமலர்ச் சிவபுரத்து அரசே போற்றி!
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி!
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி!
பிழைப்பு வாய்ப்புஒன்று அறியா நாயேன்
குழைத்த சொல் மாலை கொண்டருள் போற்றி!

220

புரம்பல எரித்த புராண போற்றி!
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி!
போற்றி! போற்றி! புயங்கப் பெருமான்
போற்றி! போற்றி! புராண காரண
போற்றி! போற்றி! சயசய போற்றி!

225

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தி னிளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே - திருமந்திரம்

உ
சிவசிவ

திருவாசகம் - திருப்பள்ளி எழுச்சி திரோதான சுத்தி (திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றி! என் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே!

புலர்ந்தது பூங்குழற்கு இணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றி, நின் திருமுகத்து எமக்கருள் மலரும்

எழில்நகை கொண்டு, நின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்று இதழ்க் கமலங்கள் மலரும்தண் வயல்கூழ்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!

ஏற்று உயர் கொடி உடையாய்! எனை உடையாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

1

அருணன், இந்திரன் திசை அணுகினன் இருள்போய்

அகன்றது உதயம் நின் மலர்த் திருமுகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழ எழ! நயனக்

கடி மலர் மலர, மற்று அண்ணல் அம் கண்ணாம்
திரள் நிரை அறுபதம் முரல்வன, இவைவஓர்

திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே!

அலைகடலே பள்ளி எழுந்தருளாயே!

2

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி

குருகுகள் இயம்பின் இயம்பின சங்கம்

ஓவின தாரகை, ஒளி ஒளி உதயத்து

ஒருப்படுகின்றது விருப்பொடு, நமக்குத்

தேவ! நல் செறி கழல் தாள் இணை காட்டாய்!

திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!

யாவரும் அறிவு அரியாய்! எமக்கு எளியாய்!

எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

3

இன்இசை வீணையர், யாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர், ஒருபால்
 துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையர், அழுகையர், துவள்கையர் ஒருபால்
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
 என்னையும் ஆண்டு கொண்டு இன்அருள் புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

4

புதங்கள் தோறும் நின்றாய் எனின், அல்லால்
 போக்குஇலன், வரவுஇலன் என நினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல், ஆடுதல், அல்லால்
 கேட்டு அறியோம், உனைக் கண்டு அறிவாரைச்!
 சீதங்கொள் வயல் திருப்பெருந்துறை மன்னா!
 சிந்தனைக்கும் அரியாய்! எங்கள் முன்வந்து,
 ஏதங்கள் அறுத்து எம்மை ஆண்டு, அருள்புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

5

பப்பற, வீட்டிருந்து உணரும் நின் அடியார்,
 பந்தனை வந்து அறுத்தார் அவர் பலரும்,
 மைப்பு உறு கண்ணியர் மானுடத்து இயல்பின்
 வணங்குகின்றார் அணங்கின் மணவாளா!
 செப்பு உறு கமலங்கள் மலரும்தண் வயல்குழ்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
 இப்பிறப்பு அறுத்து எமை ஆண்டு, அருள் புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

6

அது, பழச்சுவை என, அமுது என அறிதற்கு
 அரிதுஎன, எளிது என அமரரும் அறியார்
 இது, அவன் திருவுரு, இவன் அவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டு கொண்டு இங்கு எழுந்து அருளும்,

மது வளர் பொழில், திரு உத்தரகோச
மங்கை உள்ளாய்! திருப் பெருந்துறை மன்னா!
எது எமைப் பணிகொளும் ஆறு அது கேட்போம்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

7

முந்திய முதல், நடு, இறுதியும் ஆனாய்
மூவரும் அறிகிலர் யாவர் மற்று அறிவார்!
பந்து அணை விரலியும், நீயும் நின் அடியார்
பழங்குடில் தொறும் எழுந்து அருளிய பரனே!
செந்தழல் புரை திருமேனியும் காட்டித்,
திருப்பெருந்துறை உறை கோயிலும் காட்டி,
அந்தணன் ஆவதும் காட்டி, வந்து ஆண்டாய்!
ஆரமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே!

8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொருளே! உன் தொழுப்பு அடியோங்கள்
மண்ணகத்தே வந்து, வாழச்செய்தானே!
வண் திருப் பெருந்துறையாய்! வழி அடியோம்
கண் அகத்தே நின்று, களிதரு தேனே!
கடல் அமுதே! கரும்பே! விரும்பு அடியார்
எண் அகத்தாய்! உலகுக்கு உயிர் ஆனாய்!
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

9

புவனியில் போய்ப் பிறவாமையின், நாள் நாம்
போக்குகின்றோம் அவமே இந்தப் பூமி
சிவன் உய்யக் கொள்கின்ற ஆறு என்று நோக்கித்,
திருப்பெருந்துறை உறைவாய்! திருமால் ஆம்
அவன் விருப்பு எய்தவும், மலரவன் ஆசைப்
படவும், நின் அலர்ந்த மெய்க்கருணையும், நீயும்
அவனியில் புகுந்து எமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்!
ஆரமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே!
திருச்சிற்றம்பலம்

10

உ
சிவசிவ

திருவாசகம் - திருவெம்பாவை (திருவண்ணாமலையில் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும்
சோதியை யாம் பாடக் கேட்டேயும், வாள்தடம்கண்
மாதே! வளருதியோ? வன்செவியோ நின்செவிதான்?
மாதேவன் வர்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்து ஒலியோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே, விம்மிவிம்மி, மெய்ம்மறந்து,
போதுஆர் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டு, இங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள், கிடந்தாள் என்னே! என்னே!
ஈதே எம் தோழி பரிசு? ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

1

பாசம் பரஞ்சோதிக்கு என்பாய், இராப்பகல் நாம்
பேசும்போது எப்போது இப்போது ஆர் அமளிக்கே
நேசமும் கைத்தனையோ? நேரிழையாய்! நேரிழையீர்!
சீ! சீ! இவையும் சிலவோ? விளையாடி
ஏசும் இடம் ஈதோ? விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசும் மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன், சிவலோகன், தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்
ஈசனார்க்கு அன்புஆர்? யாம் ஆர்? ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

2

“முத்து அன்ன வெண்ணகையாய்! முன்வந்து எதிர் எழுந்து என்
அத்தன், ஆனந்தன், அமுதன் என்று அள்ளாறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய், வந்து உன் கடை திறவாய்”
‘பத்து உடையீர்! ஈசன் பழிபடியீர்! பாங்குஉடையீர்!
புத்துஅடியோம் புன்மை தீர்த்து ஆட்கொண்டால், பொல்லாதோ?
எத்தோ நின் அன்புகடைமை? எல்லோம் அறியோமோ?
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம் சிவனை?
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கு’ ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

3

‘ஒண்ணித் திலநகையாய்! இன்னம் புலர்ந்தின்றோ?’
 ‘வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ?’
 ‘எண்ணிக்கொடு உள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்,
 கண்ணைத் துயின்று அவமே காலத்தைப் போக்காதே’
 “விண்ணுக்கு ஒரு மருந்தை, வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக்கு இனியானைப் பாடிச் கசிந்து உள்ளம்
 உள்நெக்கு, நின்று உருக, யாம் மாட்டோம் நீயேவந்து
 எண்ணிக் குறையில், துயில்” ஏல் ஓர் எம்பாவாய்

4

மால் அறியா, நான்முகனும் காணர் மலையினை, ‘நாம்
 போல் அறிவோம்”, என்று உள்ள பொக்கங்களே பேசும்
 பால் ஊறு தேன்வாய்ப் படிநீ! கடைதிறவாய்
 ஞாலமே, விண்ணே, பிறவே, அறிவு அரியான்
 கோலமும், நம்மை ஆட்கொண்டு அருளிக் கோது ஆட்டும்
 சீலமும் பாடிச், ‘சிவனே! சிவனே!” என்று
 ஓலம் இடினும், உணராய், உணராய் காண்!
 ஏலக் குழலி பரிசு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

5

மானே! நீ நென்னலை ‘நாளை வந்து உங்களை
 நானே எழுப்புவன்” என்றலும், நாணாமே
 போன திசை பகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ?
 வானே, நிலனே, பிறவே, அறிவு அரியான்
 தானே வந்து எம்மைத் தலையளித்து ஆட்கொண்டு அருளும்
 வான் வார் கழல் பாடி வந்தோர்க்கு உன் வாய் திறவாய்!
 ஊனே உருகாய், உனக்கே உறும் எமக்கும்
 ஏனோர்க்கும் தம்கோனைப் பாடு” ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

6

அன்னே, இவையும் சிலவோ? பல அமரர்
 உன்னற்கு அரியான், ஒருவன் இரும் சீரான்,
 சின்னங்கள் கேட்பச், “சிவன்” என்றே வாய் திறப்பாய்
 ‘தென்னா’ என்னா முன்னம் தீ சேர் மெழுகு ஒப்பாய்
 “என்னானை, என் அரையன், இன்னமுது” என்று எல்லோமும்

சொன்னோம் கேள், வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோ?
வன்நெஞ்சப் பேதையர் போல் வாளா கிடத்தியால்,
என்னே துயிலின் பரிசு? ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 7

கோழி சிலம்பச், சிலம்பும் குருகு எங்கும்
ஏழில் இயம்ப, இயம்பும் வெண்சங்கு எங்கும்
கேழ்இல் பரஞ்சோதி, கேழ்இல் பரங்கருணை
கேழ்இல் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ?
வாழி ஈது என்ன உறக்கமோ? வாய் திறவாய்!
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ?
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை,
ஏழை பங்காளனையே பாடு! ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே!
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப் பெற்றியினே!
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்ற உன் கீர் அடியோம்.
உன்அடியார் தாள் பணிவோம் ஆங்கு அவர்க்கே பாங்கு ஆவோம்
அன்னவரே எம்கணவர் ஆவார் அவர்உகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணி செய்வோம்
இன்ன வகையே எமக்கு எங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோம் ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 9

பாதாளம் ஏழினும்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதுஆர் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்று அல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும், மண்ணும், துதித்தாலும்
ஓத உலவா ஒரு தோழன் தொண்டர் உளன்
கோதுஇல் குலத்து அரன்தன் கோயில் பிணாப்பிள்ளைகள்!
ஏது அவன் ஊர்? ஏது அவன் பேர்? ஆர் உற்றார்? ஆர் அயலார்?
ஏது அவனைப் பாடும் பரிசு? ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 10

மொய்ஆர் தடம்பொய்கை புக்கு, முகேர் என்னக்
கையால் குடைந்து குடைந்து உன் கழல்பாடி
ஐயா! வழியடியோம், வாழ்ந்தோம் காண் ஆர்அழல் போல்
செய்யா! வெண்ணீறு ஆடி, செல்வா! சிறுமருங்குல்
மைஆர் தடம்கண் மடந்தை மணவாளா!
ஐயா! நீ ஆட்கொண்டு அருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகை எல்லாம், உய்ந்து ஒழிந்தோம்
எய்யாமல் காப்பாய் எமை ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட, நாம் ஆர்த்து ஆடும்
தீர்த்தன் நல் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீ ஆடும்
கூத்தன் இவ் வானும், குவலயமும் எல்லோமும்,
காத்தும், படைத்தும், கரந்தும், விளையாடி,
வார்த்தையும் பேசி, வளை சிலம்ப, வார் கலைகள்
ஆர்ப்பு அரவம் செய்ய, அணி குழல்மேல் வண்டு ஆர்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்து, உடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி, இருஞ்சுனை நீர் ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

12

பைங்குவளைக் கார் மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்,
அங்கம் குருகு இனத்தால், பின்னும் அரவத்தால்,
தங்கள் மலம் கழுவுவார் வந்து சார்தலினால்,
எங்கள் பிராட்டியும், எம்கோனும், போன்று இசைந்த
பொங்கு மருவில், புகப்பாய்ந்து, பாய்ந்து நம்
சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்து ஆர்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

13

காது ஆர் குழை ஆடப் பைம்புண் கலன் ஆடக்,
கோதை குழல் ஆட, வண்டின் குழாம் ஆடச்
சீதப் புனல் ஆடிச் சிற்றம்பலம் பாடி
வேதப் பொருள் பாடி, அப்பொருள் ஆமா பாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார் பாடி,

ஆதி திறம்பாடி, அந்தம்ஆ மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்து எடுத்த பெய்வளை தன்
பாதத் திறம்பாடி, ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

14

ஓர் ஒருகால், “எம்பெருமான்” என்று என்றே நம்பெருமான்,
சீர் ஒருகால் வாய் ஓவாள் சித்தம் களிகூர,
நீர் ஒருகால் ஓவா, நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
பார் ஒருகால் வந்தனையாள், விண்ணோரைத் தான் பணியாள்
பேர் அரையற்கு இங்ஙனே பித்து ஒருவர் ஆம் ஆறும்
ஆர் ஒருவர்? இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர் தாள்,
வார் உருவப் புண் முலையீர்! வாயார நாம் பாடி,
ஏர் உருவப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கியெழுந்து உடையாள்
என்னத் திகழ்ந்து எம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்து, எம் பிராட்டி திருவடிமேல்
பொன் அம் சிலம்பில் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி, நம் தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னில் பிரிவுஇலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி, அவள் நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழை ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

16

செங்கண் அவன்பால் திசைமுகன்பால், தேவர்கள்பால்,
எங்கும் இலாததோர் இன்பம் நம்பால் அதாக்
கொங்கு உண் கருங்குமுலி! நம்தம்மைக் கோதாட்டி,
இங்கு, நம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்,
செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகனை,
அங்கண் அரகை, அடியோங்கட்கு ஆரமுதை,
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ,
பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

17

அண்ணாமலையான் அடிக் கமலம் சென்று இறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகை வீறு அற்றாற்போல்,
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார் கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித், தாரகைகள் தாம் அகலப்,
 பெண்ணாகி, ஆணாய், அலியாய், பிறங்கு ஒளி சேர்
 விண்ணாகி , மண்சூகி, இத்தனையும் வேறு சூகிக்,
 கண்ணார் அமுதமுமாய், நின்றான் கழல்பாடிப்,
 பெண்ணே, இப்பும்புனல் பாய்ந்தாடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 18

“உங்கையில் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்” என்று
 அங்கு, அப் பழஞ்சொல் புதுக்கும் எம் அச்சத்தால்,
 எங்கள் பெருமான்! உனக்கு ஒன்று உரைப்போம், கேள்!
 எங்கொங்கை, நின்அன்பர் அல்லார் தோள் சேரற்க்
 எங்கை உனக்கு அல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க்
 கங்குல், பகல் எம் கண் மற்று ஒன்றும் காணற்க்
 இங்கு இப் பரிசே எமக்கு எங்கோன் நல்குதியேல்,
 எங்கு எழில்என் ஞாயிறு எமக்கு? ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 19

போற்றி! அருளுக, நின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி! அருளுக, நின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
 போற்றி! எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றம்ஆம் பொற்பாதம்
 போற்றி! எல்லா உயிர்க்கும் போகம் ஆம் பூங்கழல்கள்
 போற்றி! எல்லா உயிர்க்கும் ஈறுஆம் இணைஅடிகள்
 போற்றி! மால், நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றி! யாம் உய்ய, ஆட்கொண்டு அருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றி! யாம் மார்கழி நீர் ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 20

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவசிவ

போற்றித் திருத்தாண்டகம்

**தருமபுர ஆதீன வெளியீடு - ஆறாம் திருமுறை -
திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம்
(நன்றிகள் - தருமை ஆதீனம், வெளியீடு எண் 992)
- பதிக எண் 55**

திருச்சிற்றம்பலம்

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி
மீளாமே ஆள் என்னைக் கொண்டாய் போற்றி
ஊற்றாகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
ஒவாத சத்தத்து ஒலியே போற்றி
ஆற்றாகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
ஆறங்கம் நால்வேதம் ஆனாய் போற்றி
காற்றாகி எங்கும் கலந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (2636)

பிச்சாடல் பேயோடு உகந்தாய் போற்றி
பிறவி அறுக்கும் பிரானே போற்றி
வைச்சாடல் நன்று மகிழ்ந்தாய் போற்றி
மருவி என் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
பொய்ச்சார் புரமூன்றும் எய்தாய் போற்றி
போகாத என் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
கச்சாக நாகம் அசைத்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (2637)

மருவார் புரமூன்றும் எய்தாய் போற்றி
மருவி என் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
உருவாகி என்னைப் படைத்தாய் போற்றி
உள்ளாவி வாங்கி ஒளித்தாய் போற்றி

திருவாகி நின்ற திறமே போற்றி
 தேசம் பரவப் படுவாய் போற்றி
 கருவாகி ஓடும் முகிலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (2638)

வானத்தார் போற்றும் மருந்தே போற்றி
 வந்து என்றன் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 ஊனத்தை நீக்கும் உடலே போற்றி
 ஓங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
 தேனத்தை வார்த்த தெளிவே போற்றி
 தேவர்க்கும் தேவனாய் நின்றாய் போற்றி
 கானத் தீயாடல் உகந்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (2639)

ஊராகி நின்ற உலகே போற்றி
 ஓங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
 பேராகி எங்கும் பரந்தாய் போற்றி
 பெயராத என் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 நீராவி ஆன நிழலே போற்றி
 நேர்வார் ஒருவரையும் இல்லாய் போற்றி
 காராகி நின்ற முகிலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (2640)

சில்லுருவாய்ச் சென்று திரண்டாய் போற்றி
 தேவநிர் அறியாத தேவே போற்றி
 புல்லுயிர்க்கும் பூட்சி புணர்த்தாய் போற்றி
 போகாத என் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 பல்லுயிர் ஆய்ப் பார்தோறும் நின்றாய் போற்றி
 பற்றி உலகை விடாதாய் போற்றி
 கல்லுயிர் ஆய் நின்ற கனலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (2641)

பண்ணின் இசையாகி நின்றாய் போற்றி
 பாவிப்பார் பாவம் அறுப்பாய் போற்றி
 எண்ணும் எழுத்தும் சொல் ஆனாய் போற்றி
 என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
 விண்ணும் நிலனும் தீ ஆனாய் போற்றி
 மேலவர்க்கும் மேலாகி நின்றாய் போற்றி
 கண்ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (2642)

இமையாது உயிராது இருந்தாய் போற்றி
 என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
 உமைபாகம் ஆகத் தனைத்தாய் போற்றி
 ஊழியேழ் ஆன ஒருவா போற்றி
 அமையா வருநஞ்சம் ஆர்ந்தாய் போற்றி
 ஆதி புராணன் ஆய் நின்றாய் போற்றி
 கமையாகி நின்ற கனலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (2643)

மூவாய் பிறவாய் இறவாய் போற்றி
 முன்னமே தோன்றி முளைத்தாய் போற்றி
 தேவாதி தேவர்தொழும் தேவே போற்றி
 சென்றேறி எங்கும் பரந்தாய் போற்றி
 ஆவா அடியேனுக்கு எல்லாம் போற்றி
 அல்லல் நலிய அலந்தேன் போற்றி
 காவாய் கனகத் திரளே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (2644)

நெடிய விசம்பு ஒரு கண்ணே போற்றி
 நீள அகலம் உடையாய் போற்றி
 அடியும் முடியும் இகலிப் போற்றி
 யங்கொன்ற அறியாமை நின்றாய் போற்றி

கொடியவன் கூற்றம் உதைத்தாய் போற்றி
 கோயிலா என் சிந்தை கொண்டாய் போற்றி
 கடிய உருமொடு மின்னே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (2645)

உண்ணாது உறங்காது இருந்தாய் போற்றி
 ஒதாதே வேதம் உணர்ந்தாய் போற்றி
 எண்ணா இலங்கைக்கோன் தன்னைப் போற்றி
 இறைவிரலால் வைத்து உகந்த ஈசா போற்றி
 பண்ணார் இசையின்சொல் கேட்டாய் போற்றி
 பண்டேஎன் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 கண்ணாய் உலகுக்கு நின்றாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (2646)

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவபெருமான் என்று நான் அழைத்து ஏத்த
 தவபெருமான் என்று நான்வந்து நின்றான்
 அவபெருமான் என்னை ஆளுடை நாதன்
 பவபெருமானைப் பணிந்து நின்றேனே - திருமந்திரம்

படமாடும் கோயில் பகவற்கு ஒன்று ஈயின்
 நடமாடும் கோயில் நம்பர்க்கு ஆங்கு ஆகா
 நடமாடும் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்று ஈயில்
 படமாடும் கோயில் பகவற்கு அது ஆளுமே - திருமந்திரம்

உ

சிவசிவ

ஐம்பெரும் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம் போல் மேனியிற்பால் வெண்ணீறும்,
இனித்தமுடைய எடுத்தபொற் பாதமும் காணப்பெற்றால்
மனி(த்)தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே

திருவாசகம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கர்ஒரு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனைஆண்ட
அத்தன் எனக்கு அருளியவாறு ஆர் பெறுவார் அச்சோவே

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எம் சிவனைத்
திருவீழிமிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண்டு உள்ளம்
குளிர என் கண்கள் குளிர்ந்தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அமுதிடப்
 பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்று அருள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லைதன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
 பலமே இடமாகப்
 பாலித்து நட்டம் பயில வல்லானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

உலகெல்லாம் உணர்ந்து ஒதற்கு அரியவன்
 நிலவு உலாவிய நீர்மலி வேணியன்
 அலகில் சோதியன் அம்பலத்து ஆடுவான்
 மலர்ச்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

திருப்புகழ்

ஏறுமயிலேறி விளையாடு முகமொன்றே
 ஈசனுடன் ஞான மொழி பேசுமுகமொன்றே
 கூறுமடியார்கள் வினைதீர்த்த முகமொன்றே
 குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்ற முகமொன்றே
 மாறுபடு கரரை வதைத்த முகமொன்றே
 வள்ளியை மணம்புணர் வந்த முகமொன்றே
 ஆறுமுகமான பொருள் நீயருளல் வேண்டும்
 ஆதியருணாசலமமர்ந்த பெருமானே.

கடவுள் வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவசிவ

கல்வியில் மேன்மையுற்று உயர்நிலை அடைவதற்கு ஓதவேண்டிய “சுற்றமொடுபற்று அவை” திருக்கருப்பறியலூர்த் திருப்பதிகம்

திருக்கருப்பறியலூர் - குற்றம் பொறுத்தநாதர் திருக்கோயில்

கல்வியில் சிறந்து விளங்க, கல்வி மேலோங்க திருக்கருப்பறியலூரில் உள்ள கோல்வளைநாயகி அம்மை உடனுறை குற்றம் பொறுத்தநாதப் பெருமானை மனதிலே நினைந்து உளமுருகி திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் அருளிச்செய்த இரண்டாம் திருமுறை (பதிகம் 2-31, திருக்கருப்பறியலூர்) “சுற்ற மொடு பற்று அவை” என்ற பதிகத்தினை, காலை, மாலை இருவேளையும் திருக் கருப்பறியலூர் அப்பனின் திருவடிகைய நீள நினைந்து, உளமுருகி மெய்யன்போடு பாடுவது, வினைகளை நீக்கி கல்வியில் மேன்மையைத் தரும்.

மாணவர்கள் பாடினால் இன்னும் சிறப்பாகும். இயலாதவர்களுக்கு, அவர்கள் பொருட்டு பெற்றோரோ, உறவினர்களோ பாடுதலும் பலன்தரும். எனவே, கல்வியில் சிறந்து விளங்கிட நாமும் பாடிப்பரவிடுவோமாக. ஓம் நமசிவாய.

மயிலாடுதுறை, வைதீசுவரன்கோயில் ஆகிய இடங்களிலிருந்து பேருந்து வழியாக இத்தலத்தை அடையலாம்.

- | | |
|--------|------------------------|
| இறைவன் | - குற்றம் பொறுத்தநாதர் |
| இறைவி | - கோல்வளை அம்மை |
| பண் | - இந்தளம் |
| இராகம் | - நாதநாமக்கிரியை |

திருச்சிற்றம்பலம்

சுற்றமொடு பற்று அவை துயக்குஅற அறுத்துக்
குற்றம் இல் குணங்களொடு கூடும் அடியார்கள்
மற்று அவரை வானவர்தம் வான் உலகம் ஏற்றக்
கற்றவன் இருப்பது கருப்பறியலூரே.

1

வண்டு அணைசெய் கொன்றை அது வார்சடைகள் மேலே
கொண்டு அணைசெய் கோலம் அது கோள் அரவினோடும்
விண்டு அணைசெய் மும்மதிலும் வீழ்தர ஓர் அம்பால்
கண்டவன் இருப்பது கருப்பறியலூரே. 2

வேதமொடு வேதியர்கள் வேள்வி முதல்ஆகப்
போதினொடு போதுமலர் கொண்டு புனைகின்ற
நாதன்ன நள்ளிருள்முன் ஆடுகுழை தாழும்
காதவன் இருப்பது கருப்பறியலூரே. 3

மடம்படு மலைக்கு இறைவன் மங்கை ஒரு பங்கன்
உடம்பினை விடக்கருதி நின்ற மறையோனைத்
தொடர்ந்து அணவு காலன் உயிர் கால ஒரு காலால்
கடந்தவன் இருப்பது கருப்பறியலூரே. 4

ஒருத்தி உமை யோடும் ஒருபாகம் அதுவாய
நிருத்தன் அவன் நீதிஅவன் நித்தன் நெறியுய
விருத்தன் அவன் வேதம் என அங்கம் அவை ஒதும்
கருத்தவன் இருப்பது கருப்பறியலூரே. 5

விண்ணவர்கள், வெற்பு அரசு பெற்றமகள் மெய்த்தேன்
பண் அமரும் மென்மொழியினானை அணைவிப்பான்
எண்ணி வரும் காமன் உடல் வேவ எரிகாலும்
கண்ணவன் இருப்பது கருப்பறியலூரே. 6

ஆதிஅடியைப் பணிய அப்பொடு மலர்ச்சேர்
சோதி ஒளி நல்புகை வளர்க்குவருபுக்குத்
தீதுசெய வந்து அணையும் அந்தகன் அரங்கக்
காதினன் இருப்பது கருப்பறியலூரே. 7

வாய்ந்த புகழ் விண்ணவரும் மண்ணவரும் அஞ்சப்
பாய்ந்து அமர்செயும் தொழில் இலங்கை நகர்வேந்தற்கு

ஏய்ந்த புயம் அத்தனையும் இற்றுவிழ மேல்நாள்
காய்ந்தவன் இருப்பது கருப்பறியலூரே. 8

பரந்து அது நிரந்துவரு பாய்திரைய கங்கை
கரந்து ஓர் சடைமேல்மிசை உகந்து அவளை வைத்து
நிரந்தரம் நிரந்து இருவர் நேடி அறியாமல்
கரந்தவன் இருப்பது கருப்பறியலூரே. 9

அற்றம் மறையா அமணர் ஆதம் இலி புத்தர்
சொற்றம் அறியாவதர்கள் சொன்னசொலை விட்டுக்
குற்றம் அறியாத பெருமான் கொகுடிக் கோயில்
கற்று என இருப்பது கருப்பறியலூரே. 10

திருக்கடைக் காப்பு

நலம்தரு புனல்புகலி ஞானசம்பந்தன்
கலந்தவர் கருப்பறியல் மேய கடவு(ள்)ளைப்
பலம்தரு தமிழ்க்கிளவி பத்தும் இவை கற்று
வலம்தரும் அவர்க்கு வினைவாடல் எளிது ஆமே 11
திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கருப்பறியலூர் செல்லுங்கள்:

கல்வியில் மேன்மையும் சிறப்பும் பெற வழிகாட்டிய திருக்கருப்பறியலூர்
அப்பனின் திருவடிகைய நீள நினைந்து, இத்திருப்பதிகத்தை பாடி, உங்களின்
அல்லது பிள்ளைகளின் கல்வி மேலோங்கப் பெற்று, கல்வியில் சிறந்தவராகவும்,
பதினாறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ, எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருளாகி
புரிவாராக.

இயலுமாயின் திருக்கருப்பறியலூர் சென்று, குற்றம் பொறுத்தநாதர்
மற்றும் கோல்வளைநாயகி அம்மனை வழிபட்டு, வாழ்வாங்கு வாழ எல்லாம்
வல்ல பரம்பொருளின் திருவருள் கைகூட்டும்.

உணவும் உடையும் குறைவின்றிக் கிடைப்பதற்கு ஓதவேண்டிய தம்மையே புகழ்ந்து திருப்புகலூர்த் திருப்பதிகம்

திருப்புகலூர் - அனல்புரநாதர் திருக்கோயில்

திருவாரூர் பங்குனி உத்தரத் திருவிழாவில் பரவையார் செலவு செய்தற் குரிய பொன்னைக் கொண்டுவரும் பொருட்டுத் திருப்புகலூரை அடைந்திருந்தார் சுந்தரர் பெருமான். திருக்கோயிலிற் சென்று இறைவனைப் பணிந்து போற்றி அண்மையிலுள்ள திருமடத்திற்குச் சென்று, திருக்கோயில் திருப்பணிக்காக வைக்கப்பெற்றிருந்த செங்கற்களைக் கொண்டுவரச் செய்து தலைக்கு அணையாக வைத்துக்கொண்டு, மேலாடைய அதன்மேல் விரித்துத் துயில்வாராயினார். பின் துயிலுணர்ந்தெழுந்த சுந்தரர், தலைக்கு அணையாக வைக்கப் பெற்றிருந்த செங்கற்களெல்லாம் பொன் கட்டிகளாக மாறியிருப்பதைக் கண்டு வியந்து, திரு வருளைத் துதித்துத் திருக்கோயிலுள்ளே சென்று தொழுது “தம்மையே புகழ்ந்து இச்சை பேசினும்” என்று தொடங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

அதாவது சுந்தரர் இத்திருப்பதிகத்தில், “புலவர்களே, தமக்கு அடிமைகளாய்த் தம்மையே புகழ்ந்து பாடுவோர்க்கு ஒன்றும் தரும் குணம் இல்லாத பொய்மையை ஆளுதலையுடைய மக்களைப் பாடுவதை அறவே விடுத்து, திருப்புகலூரைப் பாடுங்கள். இறைவன் திருப்புகழைப் பாடுங்கள்” என்று அறிவுருத்து கின்றார். மேலும் எம் தந்தையாகிய சிவபிரான், தன்னையே பாடுவார்க்கு இம்மையிலும் நல்ல உண்டியும், ஆடையும், பிறவும் தந்து புரப்பான். இவையன்றி மறுமையிலும் சிவலோகத்தை ஆளும் அருளையும் தருவான் என்பதில் ஐயமில்லை என்று அருளுரையும் செய்கின்றார். எனவே நாமும் நிலையில்லாத வற்றை போற்றித் திரிவதை விடுத்து, நிலையான பேரின்பமான பரம்பொருளைப் பாடிப்பரவி திருவருள் பெற்று உய்வோமாக.

இத்தலம் நாகப்பட்டினம் மாவட்டம் நாகப்பட்டினம் வட்டத்தில் அமைந்துள்ளது.

இறைவன் - அனல்புரநாதர், (அக்கினி புரீசுவரர்)

இறைவி - கருந்தார்குழலி, சூளிகை

பண் - கொல்லி

இராகம் - நவரோசு

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மையே புகழ்ந்து இச்சை பேசினும்

சார்வினும் தொண்டர் தருகிலாப்

பொய்ம்மை யாளரைப் பாடாதே எந்தை

புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்

இம்மையே தரும் சோறும் கூறையும்,

ஏத்தலாம் இடர் கெடலுமாம்

அம்மையே சிவலோகம் ஆள்வதற்கு

யாதும் ஐயுறவு இல்லையே.

1

மிடுக்கு இலாதானை “வீமனே, விறல்

விசயனே, வில்லுக்கு இவன்” என்று

கொடுக்கிலாதானைப் “பாரியே” என்று

கூறினும் கொடுப்பார் இலை

பொடிக்கொள் மேனி, எம் புண்ணியன்

புகலூரைப் பாடுமின் புலவீர்காள்

அடுக்குமேல் அமர் உலகம் ஆள்வதற்கு

யாதும் ஐயுறவு இல்லையே.

2

“காணியேல் பெரிது உடையனே, கற்று

நல்லனே, சுற்றம் நல்கிளை

பேணியே, விருந்து ஓம்புமே” என்று

பேசினும் கொடுப்பார் இலை

பூணி பூண்டு உழப்புள் சிலம்பும், தன்

புகலூர் பாடுமின், புலவீர்காள்

ஆணியாய் அமருலகம் ஆள்வதற்கு,

யாதும் ஐயுறவு இல்லையே.

3

நரைகள் போந்து மெய் தளர்ந்து, மூத்து, உடல்
 நடுங்கி நிற்கும் இக்கிழவனை
 “வரைகள் போல், திரள் தோளனே” என்று
 வாழ்த்தினும் கொடுப்பார் இலை
 புரவெள் ஏறு உடைப் புண்ணியன்
 புகலூரைப் பாடுமின், புலவீரகாள்
 அரையனாய் அமருலகம் ஆள்வதற்கு
 யாதும் ஐயுறவு இல்லையே. – 4

வஞ்ச நெஞ்சனை, மா சழக்கனைப்
 பாவியை, வழக்கு இலியைப்
 பஞ்ச துட்டனைச், ‘சாதுவே’ என்று
 பாடினும் கொடுப்பார் இலை
 பொன்செய் செஞ்சடைப் புண்ணியன்,
 புகலூரைப் பாடுமின், புலவீரகாள்
 நெஞ்சில் நோய் அறுத்து, உஞ்ச போவதற்கு
 யாதும் ஐயுறவு இல்லையே. – 5

நலம் இலாதானை, “நல்லனே” என்று,
 நரைத்த மாந்தரை, “இளையனே”
 குலம் இலாதானைக் “குலவனே” என்று
 கூறினும் கொடுப்பார் இலை
 புலம் எலாம் வெறி கமழும் பூம்
 புகலூரைப் பாடுமின், புலவீரகாள்
 அலமராது அமருலகம் ஆள்வதற்கு
 யாதும் ஐயுறவு இல்லையே. – 6

நோயனைத், “தடந்தோளனே” என்று,
 நொய்ய மாந்தரை, “விழுமிய
 தாய் அன்றோ புலவோர்க்கு எலாம்” என்று
 சாற்றினும் கொடுப்பார் இலை

போய் உழன்று கண் குழியாதே, எந்தை
புகலூர் பாடுமின், புலவீரர்கள்
ஆயம் இன்றிப் போய், அண்டம் ஆள்வதற்கு
யாதும் ஐயுறவு இல்லையே.

7

எள் விழுந்த இடம் பார்க்கும் ஆகிலும்
ஈக்கும் ஈகிலன் ஆகிலும்
“வள்ளலே, எங்கள் மைந்தனே” என்று
வாழ்த்தினும் கொடுப்பார் இலை
புள் எலாம் சென்று சேரும் பூம்
புகலூரைப் பாடுமின், புலவீரர்கள்
அள்ளல் பட்டு அமுந்தாது போவதற்கு
யாதும் ஐயுறவு இல்லையே. – 8

கற்றிலாதானைக், “கற்று நல்லனே”
“காமதேவனை ஒக்குமே”
முற்றிலாதானை, “முற்றனே” என்று
மொழியினும் கொடுப்பார் இலை
பொத்தில் ஆந்தைகள் பாட்டு அறாப்
புகலூரைப் பாடுமின், புலவீரர்கள்
அத்தனாய் அமருலகம் ஆள்வதற்கு
யாதும் ஐயுறவு இல்லையே. – 9

“தையலாருக்கு ஓர் காமனே” என்றும்,
“சால நல் வழக்குடையனே
கை உலாவிய வேலனே” என்று,
கழறினும் கொடுப்பார் இலை
பொய்கை ஆவியில் மேதிபாய்
புகலூரைப் பாடுமின், புலவீரர்கள்
ஐயனாய் அமருலகம் ஆள்வதற்கு,
யாதும் ஐயுறவு இல்லையே. – 10

செறுவினில் செழும் கமலம் ஓங்கு தென்
 புகலூர் மேவிய செல்வனை
 நறவம் பும்பொழில் நாவலூரன்,
 வனப்பகை அப்பன், சடையன் தன்
 சிறுவன், வன்தொண்டன், ஊரன், பாடிய
 பாடல் பத்து இவை வல்லவர்
 அறவனார் அடி சென்று சேர்வதற்கு,
 யாதும் ஐயறவு இல்லையே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலூர் செல்லுங்கள்:

இம்மையில் பொருளையும், மறுமையில் அருளையும் பெற்று வாழ்
 வாங்கு வாழ்ந்திட, திருப்புகலூர் பதி உறையும் கருந்தார் குழலியம்மை உடனுறை
 அனல்புரநாதரை (அக்கினிபுரீசுவரர்) நினைந்து, இயலுமானவர்கள் அப்பர்
 பெருமான் முத்தி பெற்று அற்புதத்தலமான திருப்புகலூர் சென்று, வழிபட்டு “தம்மையே
 புகழ்ந்து இச்சை பேசினும்” திருப்பதிகம் பாடி நிலையான பேரின்பம் பெற்று பெரு
 வாழ்வு வாழ, இறைவன் திருவருள் புரிவாராக.

தெளிவு குருவின் திருமேனி காணல்
 தெளிவு குருவின் திருநாமஞ் செப்பல்
 தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
 தெளிவு குருவுருச் சிந்தித்தல் தானே - திருமந்திரம்

கங்காளன் பூசம் கவசத் திருநீற்றை
 மாங்காமற் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
 தங்கா வினைகளும் சாரும் சிவகதி
 சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே. - திருமந்திரம்

உ
சிவசிவ

எடுத்த காரியங்களில் வெற்றி பெற, செய்வினைகள் அகல ஓதவேண்டிய “அவ்வினைக்கு இவ்வினை ஆம்” திருநீலகண்டப் பதிகம்

திருக்கொடிமாடச்செங்குன்று - உமையொருபாகனார் திருக்கோயில்

திருக்கொடிமாடச்செங்குன்று என்னும் தலத்தில் திருஞானசம்பந்தர் வந்திருந்தவேளை பணிக்காலம் ஆதலால் அக்கொங்கு நாட்டுக்கே உரியதான நளிர்சரம் எனும் குளிர்காய்ச்சல் ஏற்பட்டது. இந்நோயினால் பலரும் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தனர். அடியார்கள் அக்காய்ச்சலால் பாதிக்கப்படுவதை விரும்பாத ஞானசம்பந்தர், திருநீலகண்டத் திருப்பதிகமான “அவ்வினைக்கு இவ்வினை ஆம்” எனும் இப்பதிகத்தினை பாடி அடியார்களின் துயரத்தினை தீர்த்தார். இந்த பதிகத்தின் இறுதியில் “தீவினை வந்து எமைத்தீண்டப் பெறா திருநீலகண்டம்” என திருநீலகண்டத்தின் மேல் ஆணையிட்டு பாடப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் இது ‘ஆணைப்பதிகமாகவும்’ அமைகின்றது.

திருஞானசம்பந்தர் ஆணையிட்டு கூறிய திருநீலகண்டத் திருப்பதிகத்தை பாடி, கொடும் நோய்களில் இருந்தும், மாந்திரிக செயல்களில் இருந்தும் விடுபட்டு, எடுத்த காரியங்கள் அனைத்திலும் வெற்றி பெற்று, சீரும் சிறப்புமாய் வாழ்வோமாக. ஓம் நமசிவாய.

ஈரோடு, சேலம், நாமக்கல் போன்ற நகரங்களிலிருந்து பேருந்து வழியாக சென்று இத்தலத்தை அடையலாம்,

- | | |
|--------|---------------------------------|
| இறைவன் | - உமையொருபாகனார், செங்கோட்டையன் |
| இறைவி | - பாவை, பாகம்பிரியாள் |
| பண் | - வியாழக்குறிஞ்சி |
| இராகம் | - செளராஷ்டிரம் |

திருநீலகண்டப் பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

“அவ்வினைக்கு இவ்வினை ஆம்” என்று
 சொல்லும் அஃது அறிவீர்
 உய்வினை நாடாது இருப்பதும்
 உம்தமக்கு ஊனம் அன்றே
 கைவினை செய்து எம்பிரான்
 கழல் போற்றுவும் நாம் அடியோம்
 செய்வினை வந்து எமைத் தீண்டப்
 பெறர் திருநீலகண்டம்

1

காவினை இட்டும் குளம்பல
 தொட்டும், கனி மனத்தால்
 ‘ஏ’ வினையால் எயில் மூன்று
 எரித்தீர் என்று இருபொழுதும்
 பூவினைக் கொய்து, மலர்அடி
 போற்றுவும், நாம் அடியோம்
 தீவினை வந்து எமைத்தீண்டப்
 பெறர் திருநீலகண்டம்

2

முலைத்தடம் மூழ்கிய போகங்களும்
 மற்று எவையும் எல்லாம்
 விலைத்தலை ஆவணம் கொண்டு
 எமை ஆண்ட விரிசடையீர்
 இலைத்தலைச் சூலமும் தண்டும்
 மழுவும் இவை உடையீர்
 சிலைத்து எமைத் தீவினை தீண்டப்
 பெறர் திருநீலகண்டம்

3

விண் உலகு ஆள்கின்ற
 விச்சாதரர்களும் வேதியரும்
 “புண்ணியர்” என்று இருபோதும்
 தொழப்படும் புண்ணியரே
 கண் இமையாதன மூன்று உடையீர்!
 உம்கழல் அடைந்தோம்
 திண்ணிய தீவினை தீண்டப்
 பெறர் திருநீலகண்டம்

4

மற்று இணை இல்லா மலை திரண்டு
 அன்ன திண்தோள் உடையீர்
 கிற்று எமை ஆட்கொண்டு கேளாது
 ஒழிவதும் தன்மை கொல்லோ?
 சொற்றுகை வாழ்க்கை துறந்து
 உம்திருவடியே அடைந்தோம்
 செற்று எமைத் தீவினை தீண்டப்
 பெறர் திருநீலகண்டம்

5

மறக்கும் மனத்தினை மாற்றி,
 எம் ஆவியை வற்புறுத்திப்
 பிறப்பு இல் பெருமான், திருந்து
 அடக்கீழ்ப் பிழையாத வண்ணம்
 பறித்த மலர்கொடு வந்து, உமை
 ஏத்தும் பணி அடியோம்
 சிறப்பு இலித் தீவினை தீண்டப்
 பெறர் திருநீலகண்டம்

6

இப்பதிகத்தில் 7ம் செய்யுள் சிதைந்து போயிற்று - 7

கருவைக் கழித்திட்டு, வாழ்க்கை
 கடிந்து, உம்கழல் அடக்கே
 உருகி மலர்கொடு வந்து உமை
 ஏத்தும் நாம் அடியோம்

செருவில் அரக்கனைச் சீரில்
 அடர்த்து அருள்செய்தவரே,
 திரு இலித் தீவினை தீண்டப்
 பெறா திருநீலகண்டம் 8

நாற்றமலர் மிசை நான்கு
 நாரணன் வாது செய்து,
 தோற்றம் உடைய அடியும் முடியும்
 தொடர்வு அரியீர்
 தோற்றிலும் தோற்றும் தொழுது
 வணங்குதும் நாம் அடியோம்
 சீற்றம் அது ஆம் வினை தீண்டப்
 பெறா திருநீலகண்டம் 9

சாக்கியப் பட்டும் சமண உரு
 ஆகி உடை ஒழிந்தும்
 பாக்கியம் இன்றி இருதலைப்
 போகமும் பற்றும் விட்டார்
 பூக்கமழ் பொன்றைப் புரிசடையீர்
 அடி போற்றுகின்றோம்
 தீக்குழித் தீவினை தீண்டப்
 பெறா திருநீலகண்டம் 10

பிறந்த பிறவியல் பேணி எம்
 செல்வன் கழல் அடைவான்
 இறந்த பிறவி உண்டாகில்
 இமையவர் கோன் அடிக்கண்
 திறம்பயில் ஞானசம்பந்தன செந்தமிழ்
 பத்தும் வல்லார்
 நிறைந்த உலகினில் வானவர்
 கோனொடும் கூடுவரே 11
 திருச்சிற்றம்பலம்



அடியாரின் குளிர் சுரம் தீர்த்தல்

திருக்கொடியாட்ச்செங்குன்று செல்லுங்கள் :

இதன் தற்கால பெயர் திருச்செங்கோடு ஆகும். எடுத்த காரியத்தில் வெற்றி அடையவும், செய்வினைகள் அகலவும் வழிகாட்டிய மாதொருபாகனாரை நினைந்து, திருஞானசம்பந்தர் ஆணையிட்டு கூறிய திருநீலகண்டத் திருப்பதிகத்தை பாடி, எல்லா அருளும் பெற்று, நல்வாழ்வு வாழ, பாகம்பிரியாள் உடனுறை உமையொருபாகனார் திருவருள் புரிவாராக.

இயலுமாயின் திருச் செங்கோடு சென்று, குன்றின் மேல் குடிகொண்டிருக்கும், உமையொருபாகனார் மற்றும் பாகம்பிரியாள் அம்மையை வழிபட எல்லாம்வல்ல திருவருள் கைகூட்டும்.

விண்ணின் றிழிந்து வினைக்கீடாய் மெய்கொண்டு
தண்ணின்ற தானைத் தலைக்காவல் முன்வைத்து
உண்ணின் றுருக்கியொ ரொப்பிலா ஆனந்தக்
கண்ணின்று காட்டிக் களிம்பறுத் தானே. - திருமந்திரம்

சிவனோடொக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனோடு ஒப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை
புலனம் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னும்
தவனச் சடைமுடி தாமரையானே - திருமந்திரம் - 40

உ

சிவசிவ

குடும்பக் குழப்பங்கள் நீங்கி அன்பும் அமைதியும் பெற ஒதவேண்டிய “மண்ணில் நல்ல வண்ணம்” திருக்கழுமலத் திருப்பதிகம்

திருக்கழுமலம் (சீர்காழி) - தோணியப்பர் திருக்கோயில்

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருஆலவாயில் எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில், அவருடைய தந்தை சிவபாதவிருதயார் அவரை சந்திப்பதற்காக வருகை தந்திருந்தார். சிவபாதவிருதயாரை கண்டு சம்பந்தர் தொழுது வணங்கினார். தந்தையை கண்டவுடன் தனக்கு ஞானப்பால் வழங்கிய திருத்தோணியப்பரை நினைந்து உருகினார். உலக மக்கள் அனைவரும் இல்லறத் துயரின்றி இன்பமாக, அமைதியாக வாழ்கின்றமையை போற்றி தோணியப்பரை நினைந்து, மங்கலத் திருப்பதிகம் என்றழைக்கப்படுகின்ற, “மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்” என்ற பதிகத்தை பாடியருளினார்.

இல்லற வாழ்வை இறைநிலைக்கு ஒப்பாக காட்டுகின்ற மரபினை, “மாதர்பிறைக் கண்ணியானை மலையான் மகளொடும் பாடி” என்ற திருப் பதிகத்தின் மூலம் திருநாவுக்கரசரும் கையாண்டுள்ளார். திருஞானசம்பந்தர், இல்லற வாழ்வின் பெருமைகளை உணர்த்துவதற்கே இத்திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்துள்ளார். மேலும் இத்திருப்பதிகத்தின் இறுதியில் “உமாதேவியோடு வீற்றிருந் தருளும் எங்கள் தலைவனான சிவ பெருமானை, அருந்தமிழ் வல்லவனான ஞானசம்பந்தன் செழுந்தமிழில் அருளிய இத்திருப்பதிகத்தை விரும்பி ஓத வல்ல வர்கள் விண்ணுலகை ஆள்வர்.” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே நாமும் இந்த ஞானக்குழந்தையின் இறைவாக்கிற்கிணங்க மங்கலத் திருப்பதிகத்தை விரும்பி ஓதி திருவருள் பெற்று உய்வோமாக.

இறைவன் - தோணியப்பர், சட்டைநாதர்
இறைவி - திருநிலைநாயகி, பெரியநாயகி
பண் - கொல்லி
இராகம் - நவரோசு

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
 எண்ணில் நல்லகதிக்கு யாதும் ஓர் குறைவு இலைக்
 கண்ணில் நல்ல:துஉறும் கழுமல வளநகர்ப்
 பெண்ணில் நல்லாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே 1

போதையார் பொன்கிணத்து அடிசில் பொல்லாது எனத்
 தாதையார் முனிவு உறத் தான் எனை ஆண்டவன்
 காதையார் குழையினன் கழுமல வளநகர்ப்
 போதையாள் அவளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே 2

தொண்டு அணை செய் தொழில் துயர் அறுத்து உய்யலாம்
 வண்டு அணை கொன்றையான் மதுமலர்ச் சடைமுடிக்
 கண்துகை நெற்றியான் கழுமல நகர்ப்
 பெண் துகை ஆக ஓர் பெருந்தகை இருந்ததே 3

அயர்வு உளோம் என்று நீ அசைவு ஒழி நெஞ்சமே
 நியர்வளை முன்கையாள் நேரிழை அவளொடும்
 கயல் வயல் குதிக்கொளும் கழுமல வளநகர்ப்
 பெயர்பல துதிசெயப் பெருந்தகை இருந்ததே 4

அடைவு இலோம் என்று நீ அயர்வு ஒழிநெஞ்சமே
 விடைஅமர் கொடியினான் விண்ணவர் தொழுது எழும்
 கடைஉயர் மாடம் ஆர் கழுமல வளநகர்ப்
 பெடைநடை அவளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே 5

மற்று ஒரு பற்று இலை நெஞ்சமே மறைபல
 கற்ற நல் வேதியர் கழுமல வளநகர்ப்
 சிற்றிடைப் பேர் அல்குல் திருந்திழை அவளொடும்
 பெற்று என ஆள் உடைப் பெருந்தகை இருந்ததே 6

குறை வளைவது மொழி குறைவு ஒழி நெஞ்சமே
நிறை வளை முன்கையாள் நேரிகை அவளொடும்
கறை வளர் பொழில் அணி கழுமல வளநகர்ப்
பிறை வளர் சடைமுடிப் பெருந்தகை இருந்ததே 7

அரக்கனார் அருவரை எடுத்தவர் அலறிட
நெருக்கினார் விரலினால் நீடியாழ் பாடவே
கருக்கு வாள் அருள் செய்தான் கழுமல வளநகர்ப்
பெருக்கும் நீர் அவளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே 8

நெடியவன் பிரமனும் நினைப்பு அரிதாய் அவர்
அடியொரு முடி அறியா அழல் உருவினன்
கடிகமழ் பொழில் அணி கழுமல வளநகர்ப்
பிடிநடை அவளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே 9

தார்உறு தட்டு உடைச் சமணர் சாக்கியர்கள் தம்
ஆர்உறு சொல் களைந்து அடிஇணை அடைந்து உய்ம்மின்
கார்உறு பொழில் வளர் கழுமல வளநகர்ப்
பேர் அறத்தாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே 10

கருந்தடம் தேன்மல்கு கழுமல வளநகர்ப்
பெருந்தடங் கொங்கையோடு இருந்த எம்பிரான் தனை
அருந்தமிழ் ஞானசம்பந்தன செந்தமிழ்
விரும்புவார் அவர்கள் போய் விண்ணுலகு ஆள்வரே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழுமலைச் செல்லுங்கள்:

இல்லற வாழ்வில் எந்தக்குறையும் உங்களை தாக்காமலும், பிரச்சினைகள் இல்லாமல் வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டிய தோணியப்பரை நிகைந்து, இயலுமாயின் ஒருமுறையேனும் சீர்காழி சென்று, பெரியநாயகி அம்மை உடனுறை தோணியப்பரை வழிபட்டு, “மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்” திருப்பதிகத்தைப் பாடிப் பலன் பெற்று, மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருள் கைகூட்டட்டும்.

உ
சிவசிவ

திக்குவாய் மாறிச் சீர்பெறவும் சிறந்த பேச்சாளர் ஆகவும் ஓதவேண்டிய திருவாசகம் பூசுவதும் வெண்ணீறு

சிதம்பரம் (தில்லை) - திருமூலநாதர் திருக்கோயில்

மாணிக்கவாசகப் பெருமான் தமிழ் நாட்டில் உள்ள திருத்தலங்களுக்கு தலப்பயணம் மேற்கொண்டு, பதிகங்கள் பாடிக் கொண்டு தில்லைக்கு வந்தார். அவ்வேளையில் ஈழத்து மன்னன், தீட்சிதர்களை புத்தர்களோடு வாதத்துக்கு அழைத்தான். அதை கண்டு கலங்கிய தீட்சிதர்கள் அருள்மிகு நடராசரை வேண்டி வணங்கினர். இறைவன் அசரீரி வாக்காக “திருவாதவூரரை அடைந்து வெல்லுங்கள்” என உரைத்தார். தீட்சிதர்கள் அப்படியே திருவாதவூரரை அடைந்து, ஈழத்து மன்னன் ஒருவன் தனது ஊமை மகளுடன் தில்லைக்கு வந்திருந்ததையும், அவன் தன் புத்தமதத்தை நிறுவ முயன்றதையும் மாணிக்கவாசகரிடம் கூறினார்கள். அது குறித்து இறைவன் கூறிய கூற்றையும் அவரிடம் கூறி புத்தர்களை வாதில் வெல்ல வேண்டுமென பணிந்தனர்.

அதன்படி மாணிக்கவாசகரும் ஒப்புக்கொண்டு புத்தர்களோடு வாதிட்டு, அவர்களை ஊமைகளாக்கிப் பின் சைவராக்கினார். ஈழ மன்னனின் மகளான ஊமைப் பெண்ணையும் “பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவும் கொண்டு என்னை ஈசன் அவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ.” என பதிலளிக்க வைத்தார். அவளது பேச்சின் தொகுப்பை மாணிக்கவாசகர், “பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கு அரவம்” எனத் தொடங்கும் ‘திருச்சாழல்’ திருப்பதிகதிகமாக அருளிச் செய்தார். எனவே, இவ் அற்புதத் திருப்பதிகத்தினை பாடினால் திக்கு வாய் மாறி சிறப்பாகப் பேசலாம், சிறந்த பேச்சாற்றல் உருவாகும் என்பது திண்ணம். எனவே நாமும் பாடிப் பரவிடுவோம் - ஓம் நமசிவாய.

தமிழகத்தின் பல இடங்களிலிருந்தும் பேருந்து வழியாக சிதம்பரத்தை அடையலாம்.

- இறைவன் - திருமூலநாதர்
 இறைவி - உமையம்மை
 இராகம் - மோகனம் - திருவாசகம் - திருச்சாழல்

திருச்சிற்றம்பலம்

பூசுவதும் வெண்ணீறு
 பூண்பதுவும் பொங்கு அரவம்
 பேசுவதும் திருவாயால்
 மறைபோலும்? காண் ஏஹ!
 பூசுவதும் பேசுவதும்
 பூண்பதுவும் கொண்டு என்னை?
 ஈசன் அவன், எவ்வுயிர்க்கும்
 இயல்பானான் சாழலோ.

1

என் அப்பன், எம்பிரான்
 எல்லார்க்கும் தான்ஈசன்
 துன்னம்பெய் கோவணமாக்
 கொள்ளும் அது, என் ஏஹ?
 மன்னுகலை, துன்னுபொருள்,
 மறைநான்கே, வான்சரடாத்
 தன்னையே கோவணமாச்
 சாத்தினன் காண் சாழலோர்

2

கோயில் சடுகாடு
 கொல்புலித்தோல், நல்ஆடை
 தாயும் இலி தந்தை இலி
 தான்தனியன் காண் எஹ!
 தாயும் இலி, தந்தை இலி
 தான்தனியன் ஆயிடினும்
 காயில், உலகு அனைத்தும்
 கல்பொடி, காண், சாழலோ.

3

அயனை, அனங்கனை,
 அந்தகனைச், சந்திரனை
 வயனங்கள் மாயா
 வருச்செய்தான் காண், ஏ!|
 நயனங்கள் மூன்று உடைய
 நாயகனே தண்டித்தால்
 சயம் அன்றோ வானவர்க்குத்
 தாழ்குமலாய்? சாழலோ.

4

தக்கனையும் எச்சனையும்
 தலை அறுத்துத், தேவர்கணம்
 தொக்கனவந் தவர்தம்மைத்
 தொலைத்தது தான் என் ஏ?|
 தொக்கனவந் தவர்தம்மைத்
 தொலைத்துஅருளி, அருள்கொடுத்து
 அங்கு எச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற்று
 அருளினன்காண், சாழலோ.

5

அலரவனும் மால் அவனும்
 அறியாமே, அழல் உருவாய்,
 நிலம் முதல், கீழ் அண்டம் உற
 நின்றது தான், என் ஏ?|
 நிலம் முதல் கீழ் அண்டம் உற
 நின்றிலனேல் இருவரும்தம்
 சலமுகத்தால் ஆங்காரம்
 தவிரார், காண் சாழலோ.

6

மலைமகளை ஒருபாகம்
 வைத்தலுமே, மற்றொருத்தி
 சலமுகத்தால் அவன் சடையில்
 பாயும் அது, என் ஏ?|

சலமுகத்தால் அவன் சடையில்
பாய்ந்திலனேல், தரணி எல்லாம்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து
பெருங்கேடாம் சாழலோ.

7

கோலாலம் ஆகிக் குரைகடல்வாய்
அன்று எழுந்த
ஆலாலம் உண்டான்
அவன் சதுர்தான் என் ஏஃ?
ஆலாலம் உண்டிலனேல்,
அன்று அயன் மால் உள்ளிட்ட
மேல் ஆய தேவர் எல்லாம்
வீடுவர்காண் சாழலோ.

8

தென்பால் உகந்து ஆடும்
தில்லைச் சிற்றம்பலவன்,
பெண்பால் உகந்தான்
பெரும்பித்தன் காண், ஏஃ?
பெண்பால் உகந்திலனேல்
பேதாய், இருநிலத்தோர்
விண்பால் யோகு எய்தி
வீடுவர்காண் சாழலோ.

9

தான் அந்தம் இல்லான்
தனை அடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத்து
அழுத்து வித்தான் காண் ஏஃ?
ஆனந்த வெள்ளத்து
அழுத்துவித்த திருவடிகள்,
வான் உந்து தேவர்கட்கு ஓர்
வான்பொருள் காண் சாழலோ.

10

நங்காய், இது என்ன தவம்?
 நரம்போடு எலும்பு அணிந்து
 கங்காளம் தோள்மேலே
 காதலித்தான், காண் ஏன்?
 கங்காளம் ஆமாகேள்
 கால அந்தரத்து இருவர்,
 தம்காலம் செய்யத்
 தரித்தனன்காண் சாழலோ.

11

கான் ஆர் புலித்தோல்
 உடைத் தலை ஊண் காடுபதி
 ஆனால் அவனுக்கு
 இங்கு ஆட்படுவார்? ஆர் ஏன்!
 ஆனாலும் கேளாய்
 அயனும் திருமாலும்,
 வான் நாடர் கோவும்,
 வழி அடியார் சாழலோ.

12

மலை அரையன் பொற்பாவை
 வாள்நுதலான், பெண்திருவை
 உலகு அறியத் தீ வேட்டான்
 என்னும், அது என் ஏன்!
 உலகு அறியத் தீ வேளாது
 ஒழிந்தனனேல், உலகு அனைத்தும்
 கலைநவின்ற பொருள்கள் எல்லாம்,
 கலங்கிடும் காண் சாழலோ

13

தேன்புக்க தண்பனைசூழ்
 தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
 தான்புக்கு நடட்டம்
 பயிலும் அது என்? ஏன்!

தான்புக்கு நட்டம்

பயின்றிலனேல், தரணி எல்லாம்

ஊன்புக்க வேல் காளிக்கு

ஊட்டு அம் காண் சாழலோ.

14

கடகரியும் பரிமாவும்

தேரும் உகந்து ஏறதே,

இடபம் உகந்து ஏறியவாறு

எனக்கு அறிய இயம்பு ஏ!

தடமதில்கள் அவை மூன்றும்

தழல் எரித்த அந்நாளில்,

இடபம் அதாய்த் தாங்கினான்,

திருமால்காண் சாழலோ.

15

நன்றாக நால்வர்க்கும்

நான்மறையின் உட்பொருளை,

அன்று, ஆலின் கீழ் இருந்து, அங்கு

அறம் உரைத்தான் காண் ஏ!

அன்று, ஆலின் கீழ் இருந்து, அங்கு

அறம் உரைத்தான் ஆயிடினும்

கொன்றான் காண், புரம் மூன்றும்

கூட்டோடே சாழலோ.

16

அம்பலத்தே கூத்து,

ஆடி அமுதுசெயப் பவிதிரியும்

நம்பனையும் தேவன் என்று

நண்ணும் அது என்? ஏ!

நம்பனையும் ஆமாகேள்

நான்மறைகள் தாம் அறியா

“எம்பெருமான், ஈசா” என்று

ஏத்தின காண் சாழலோ.

17

சலம் உடைய சலந்தரன் தன்
 உடல் தடிந்த நல் ஆழி,
 நலம் உடைய நாரணற்கு, அன்று
 அருளியவாறு ஏன்? ஏ!
 நலம் உடைய நாரணன், தன்
 நயனம் இடந்து அரன் அடிக்கீழ்
 அலர் ஆக இட, ஆழி
 அருளினன் காண் சாழலோ.

18

அம்பரம் ஆம், புள்ளித்தோல்
 ஆலாலம் ஆர் அமுதம்
 எம்பெருமான் உண்ட சதுர்
 எனக்கு அறிய இயம்பு ஏ!
 எம்பெருமான் ஏது உருத்து,
 அங்கு ஏது அமுது செய்திடினும்
 தம்பெருமை தான் அறியாத்
 தன்மையன் காண் சாழலோ.

19

அரும் தவர்க்கு ஆலின் கீழ்
 அறம் முதலா நான்கினையும்
 இருந்து, அவர்க்கு அருளும் - அது
 எனக்கு அறிய இயம்பு ஏ!
 அரும் தவர்க்கு, அறம் முதல் நான்கு
 அன்று அருளிச் செய்திலனேல்
 திருந்த, அவருக்கு உலகு இயற்கை
 தெரியார் காண் சாழலோ.

20

திருச்சிற்றம்பலம்

சிதம்பரம் செல்லுங்கள் :

ஊமைப் பெண்களை பேச வைத்த, 'திருச்சாழல்' திருப்பதிகத்தை, உமையம்மை உடனுறை திருமூலநாதரை நினைந்து, பாடி, திக்குவாய் மாறி, பேச்சு குறைபாடுகள் நீங்கி, சிறந்த பேச்சாற்றல் பெற்று, இறைவன் புகழ் பாடிப்பரவிட, எம்பெருமான் அருள் புரிவாராக.

இயலுமானவர்கள், வாழ்வில் ஒருமுறையாவது செல்லவேண்டிய, தில்லையம்பதி திருத்தலத்திற்கு சென்று, வணங்கி, அருளாசி பெற்று சீரும் சிறப்புமாய் வாழ எல்லாம் வல்ல திருவருள் கைகூட்டும்.

கங்காளன் பூசும் கவசத் திருநீற்றை
மாங்காமற் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளும் சாரும் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே .

- திருமந்திரம்

வேதத்தை விட்ட அறம்இல்லை வேதத்தின்
ஓதத் தகும்அறம் எல்லாம் உளதர்க்க
வாதத்தை விட்டு மதிஞர் வளமுற்ற
வேதத்தை ஓதியே வீடுபெற் றார்களே

- திருமந்திரம்

அருளும் அரசனும் ஆனையுந் தேரும்
பொருளும் பிறற்கொள்ளப் போவதன் முன்னந்
தெருளும் உயிரொடுஞ் செல்வனைச் சேரின்
மருளும் பினைஅறன் மாதவ மன்றே .

- திருமந்திரம்

உ
சிவசிவ

பணம் பெருகுவதற்கும் வறுமை நீங்குவதற்கும் ஓதவேண்டிய “இடரிலும் தளரிலும்” திருவாவடுதுறை திருப்பதிகம்

திருவாவடுதுறை - மாசிலாமணியீசர் திருக்கோயில்

திருஞானசம்பந்தரின் தந்தையிடம் ஒரு முறை வேள்வி செய்யத் தேவையான செல்வம் இல்லாது போனது. செல்வம் இல்லாது மனம் வருந்திய சம்பந்தரின் தந்தையாகிய சிவபாதவிருதயர் திருஞானசம்பந்தரிடம் உதவி கேட்டார். திருஞானசம்பந்தரும், திருவாவடுதுறை கோயிலுனுள் சென்று “இடரிலும் தளரிலும்” என்ற பதிகத்தைப் பாடி, இறுதி வரியில் “ஈவது ஒன்று எமக்கில்லையோ? இதுவோ உனது அருள்” என்று உதவி கேட்டார். திருஞானசம்பந்தர் பதிகத்தைப் பாடி முடிந்ததும், அங்கு தோன்றிய சிவபூதம் கோயிலின் முன்னுள்ள பீடத்தில் பொற்கிழி ஒன்றினை வைத்து விட்டு “இது பெருமானால் உங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பொற்கிழி, இக்கிழி எடுக்க எடுக்க குறையாது, மிகும். இதை வைத்து வேள்வி நடத்துக” என்று சொல்லி மறைந்தது. அதன் பின் அந்தக்கிழியை வைத்து சிவபாதவிருதயர் வேள்வி நடாத்தி முடித்தார்.

இறைவன் மறுமைக்கு அருளை வழங்குவது போல, இம்மைக்குப் பொருளையும் வழங்குவான். “இடரிலும் தளரிலும்” எனும் பதிகத்தை பாடி தேவையான செல்வத்தை இறைவனிடம் இருந்தே கேட்டுப் பெறுவோம். ஓம் நமசிவாய.

கும்பகோணம் மயிலாடுதுறை பேருந்து சாலையில் திருவாவடுதுறை வாயில் வழியே சென்றால் இக்கோயிலை அடையலாம்.

இறைவன் - மாசிலாமணியீசர், மாசிலாமணீசுவரர், கோமுத்தீசுவரர்
இறைவி - ஒப்பிலாமுலை அம்மை
பண் - காந்தாரபஞ்சமம்
இராகம் - கேதாரகௌளை

திருச்சிற்றம்பலம்

இடரினும் தளரினும் எனது உறு நோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுது எழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே.

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

வாழினும் சாவினும் வருந்தினும் போய்
வீழினும் உனகழல் விடுவேன் அல்லேன்
தாழ்இளம் தடம்புனல் தயங்கு சென்னிப்
போழ் இளமதி வைத்த புண்ணியனே.

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

நனவினும் கனவினும் நம்பா, உன்னை
மனவினும் வழிபடல் மறவேன், அம்மான்
புனல்வரி நறுங் கொன்றைப் போது அணிந்த
கனல்எரி அனல்புல்கு கையவனே.

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

தும்மலோடு அருந்துயர் தோன்றிடிலும்
அம்மலர் அடிஅலால், அரற்றாது என்நர்
கைம்மல்கு வரிசிலைக் கணை ஒன்றினால்
மும்மதில் எரி எழ முனிந்தவனே.

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்

அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

கையது வீழினும் கழிவு உறினும்
செய்கழல் அடிஅலால் சிந்தை செய்யேன்
கொய் அணி நறுமலர் குலாய சென்னி
மைஅணி மிட்டு உடை மறையவனே.

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

வெந்துயர் தோன்றி ஓர் வெருஉறினும்
எந்தாய், உன் அடிஅலால் ஏத்தாது, என் நர்
ஐந்தலை அரவு கொண்டு அரைக்கு அசைத்த
சந்தவெண் பொடிஅணி சங்கரனே.

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

வெப்பொடு விரவி ஓர் விகை வரினும்
அப்பா உன் அடி அலால் அரற்றாது, என் நர்
ஒப்புடை ஒருவனை உரு அழிய
அப்படி அழல் எழ விழித்தவனே.

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

பேர் இடர் பெருகி, ஓர் பிணி வரினும்
சீர் உடைக் கழல் அலால், சிந்தை செய்யேன்
ஏர் உடை மணி முடி இராவணனை
ஆர் இடர் பட, வரை அடர்த்தவனே.

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

உண்ணினும் பசிப்பினும் உறங்கினும் நின்
ஒண்மலர் அடி அலால் உரையாது, என் நர்
கண்ணனும் கடிக்கமழ் தாமரை மேல்
அண்ணலும் அளப்பு அரிது ஆயவனே.

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

பித்தொடு மயங்கி ஓர் பிணி வரின்
அத்தா உன் அடி அலால் அரற்றாது, என் நர்
புத்தரும் சமனரும் புறன் உரைக்கப்
பத்தர்கட்கு அருள் செய்து பயின்றவனே.

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

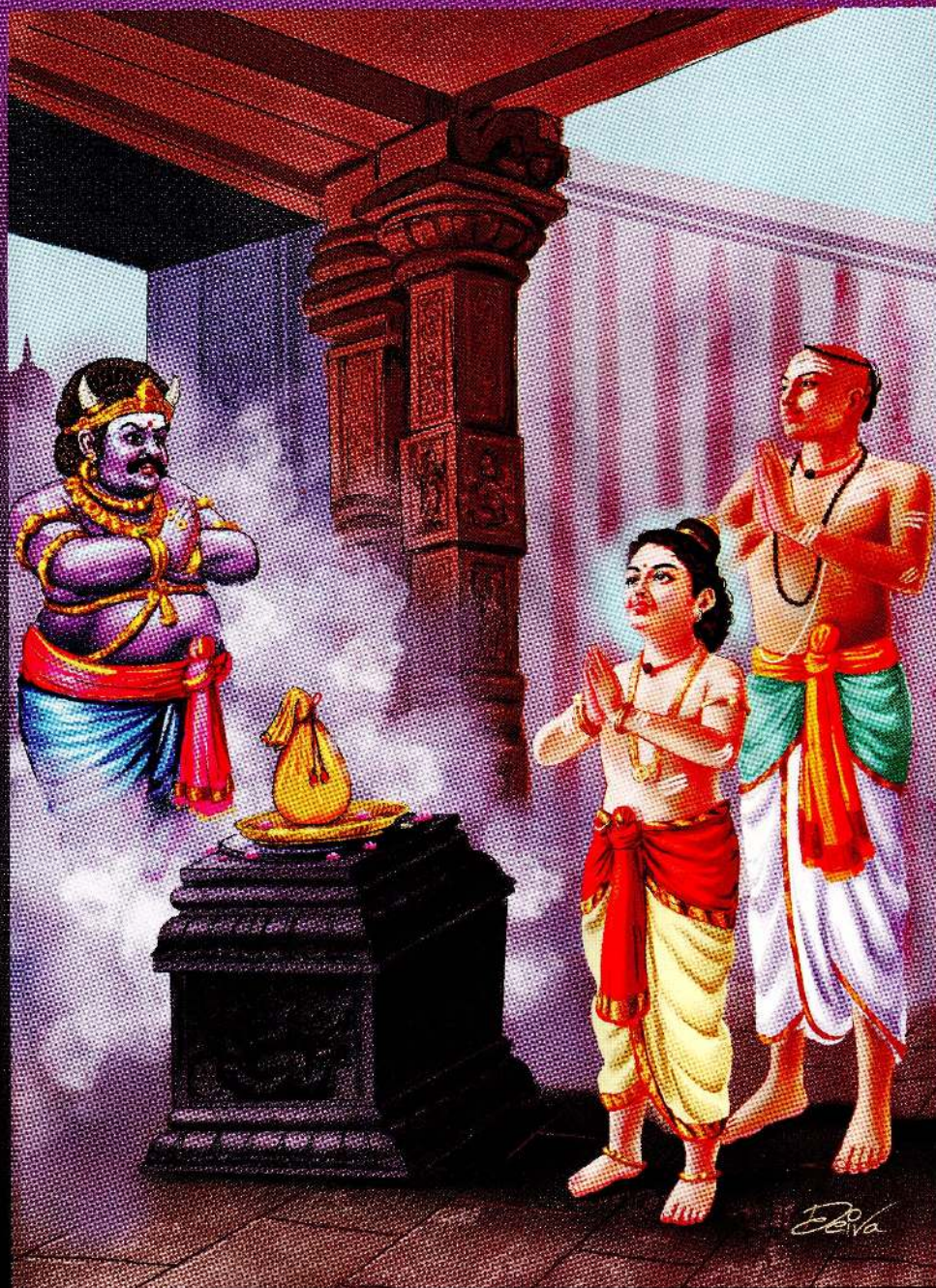
அலைபுனல் ஆவடு துறைஅமர்ந்த
இலைநுனை வேல்படை எம் இறையை
நலம்மிகு ஞானசம் பந்தன் சொன்ன
விலைஉடை அருந்தமிழ் மானை வல்லார்.

வினை ஆயின நீங்கிப்போய் வின்னவர் வியன் உலகம்
நிலையாக முன்றறுவர் நிலைமிசை நிலைஇலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாவடுதுறை செல்லுங்கள் :

திருஞானசம்பந்த பெருமான் அள்ள அள்ளக் குறையாத உலவா
பொற்கிழியைப் பெற்றதுபோல், இப்பதிகத்தினைப் பாடி, நீங்களும் உங்கள்
வினைகள் நீங்கென்று, பொன், பொருள், பணம் முதலியவற்றைப் பெற்று, சீரும்
சிறப்புமாய் நல்வாழ்வு வாழ எல்லாம்வல்ல ஒப்பிலாமுலை அம்மை உடனுறை
மாசிலாமணியீசப் பெருமான் அருள்மகழ் பொழிவராக. இயலுமாயின் ஒருமுறை
யாயினும், திருவாவடுதுறைக் கோயிலுக்குச் சென்று அங்குள்ள பெருமானை
நேரில் வணங்கி தவயத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ எல்லாம்வல்ல திருவருள்
கைகூட்டும்.



உலவாப் பொற்கிழி பெறுதல்

உ

சிவசிவ

பிள்ளைச் செல்வம் கிடைக்கப் பெறுவதற்கு ஓதவேண்டிய “கண்காட்டும் நுதலானும்” திருவெண்காட்டுத் திருப்பதிகம்

திருவெண்காடு - திருவெண்காடையார்த் திருக்கோயில்

திருவெண்காடு என்ற தலம் குறித்து ஞானசம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் ஆகிய மூவரும் பதிகம் பாடியுள்ளனர். இக்கோயிலிலே சூரிய தீர்த்தம், சந்திர தீர்த்தம், அக்கினி தீர்த்தம் என்று மூன்று தீர்த்தங்கள் உள்ளன. இம் மூன்று தீர்த்தங்களிலும் நீராடி திருஞானசம்பந்தர் பாடிய இப்பதிகத்தினைப் பாடி வழிபட்டால் மக்கட் செல்வம் பெறுவர் என்பது திண்ணம்.

அச்சுதக்களப்பாளர் என்பவர் தனது ஆசிரியர் அருள்நந்தி சிவாச்சாரியர் அருளியபடி, இத்தலத்தின் தீர்த்தங்களில் மூழ்கி வழிபட்டதனாலேயே சைவ சித்தாந்த பரமசாரியாக விளங்கிய மெய்கண்டதேவர் இவருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இத்தலம் புதன் சிவனை வழிபட்ட தலம் ஆதலாலும், இத்தலத்திலுள்ள ஆகோரமூர்த்தியின் அருளாலும், இத்தலத்தின் பதிகத்தினைப் பாடுவார் கல்விக் கேள்வியிலும், வாக்கு வன்மையிலும் சிறந்து விளங்குவர் என்பது திண்ணம். “கண் காட்டும் நுதலானும் கனல் காட்டும் கையானும் ” எனும் திருப்பதிகத்தை காலையும் மாலையும் அன்புடன் ஓதி நற்பிள்ளையை பெற்றுய்வோமாக.

இறைவன் - திருவெண்காடர், திருவெண்காடையார்
இறைவி - புவனுக்கருளிய அம்மை
பண் - சீகாமரம்
இராகம் - நாநாமாகிரியை

திருச்சிற்றம்பலம்

கண் காட்டும் நுதலானும், கனல்

காட்டும் கையானும்,

பெண் காட்டும் உருவானும்,

பிறை காட்டும் சடையானும்

பண் காட்டும் இசையானும் பயிர்
காட்டும் புயலானும்
வெண் காட்டில் உறாவனும், விடை
காட்டும் கொடியனே.

1

பேய் அடையா, பிரிவு எய்தும்
பிள்ளையினோடு உள்ளம் நினைவு
ஆயினவே வரம் பெறுவர் ஐயுற
வேண்டா ஒன்றும்
வேயனதோள் உமை பங்கன் வெண்காட்டு
முக்குள நீர்,
தோய்வினையார் அவர் தம்மைத்
தோயாவாம், தீவினையே.

2

மண்ணொடு நீர், அனல், காலோடு
ஆகாயம் மதி இரவி
எண்ணில் வரும் இயமானன், இக
பரமும் எண்திசையும்
பெண்ணினொடு ஆண் பெருமையொடு
சிறுமையும் ஆம் பேராளன்
விண்ணவர்கோன் வழிபட, வெண்காடு
இடமா விரும்பினேனே

3

விடம் உண்ட மிடற்று அண்ணல்
வெண்காட்டின் தண்புறவின்
மடல் விண்ட முடத்தாழை மலர் நிழலைக்
குருகு என்று
தடம் மண்டு துகைக்கொண்டை,
தாமரையின் பூமறையக்
கடல் விண்ட கதிர் முத்தம் நகை
காட்டும் காட்சியதே.

4

வேலை மலி தண்கானல் வெண்
காட்டான் திருவடிக்கீழ்
மாகை மலி வண்சாந்தால் வழிபடு
நல் மறையவன்தன்
மேல் அடர்வெங்காலன் உயிர் விண்ட
பினை, நமன் தூதர்,
ஆலமிடற்றான் அடியார் என்று,
அடர அஞ்சுவரே.

5

தண்மதியும் வெய்யரவும் தாங்கினான்,
சடையின் உடன்
ஒண்மதிய நுதல் உமை ஓர்
கூறு உகந்தான் உறைகோயில்
பண்மொழியால் அவன் நாமம் பல
ஓதப், பசுங்கிள்ளை
வெண்முகில் சேர் கரும்பெனை மேல்
வீற்றிருக்கும் வெண்காடே.

6

சக்கரம் மாற்கு ஈந்தானும்,
சலந்தரனைப் பிளந்தானும்,
அக்கு அரைமேல் அசைத்தானும்
அடைந்து அயிராவதம் பணிய
மிக்க அதனுக்கு அருள் சுரக்கும்
வெண்காரும் வினை துரக்கும்
முக்குளம் நன்கு உடையானும்,
முக்கண் உடை இறையவனே.

7

பண்மொய்த்த இன்மொழியான்,
பயம் எய்த மலை எடுத்த
உன்மத்தன் உரம் நெறித்து, அன்று
அருள் செய்தான் உறைகோயில்,

கண்மொய்த்த கரு மஞ்சை
நடம் ஆடக், கடல் முழங்க
விண்மொய்த்த பொழில் வரிவண்டு
இசை முரலும் வெண்காடே.

8

கள் ஆர்செங் கமலத்தான்
கடல் கிடந்தான், என இவர்கள்
ஒள் ஆண்மை கொளற்கு ஓடி, உயர்ந்து
ஆழ்ந்தும், உணர்வு அரியான்
வெள் ஆணை தவம் செய்யும் மேதகு வெண்
காட்டான் என்று
உள்ஆடி உருகாதார்
உணர்வு உடைமை, உணரோமே.

9

போதியர்கள் பிண்டியர்கள் மிண்டு
மொழிபொருள் என்னும்
பேதையர்கள் அவர் பிறமின்
அறிவுடையீர், இதுகேள்மின்
“வேதியர்கள் விரும்பியசீர்
வியன் திருவெண்காட்டான்” என்று
ஓதியவர் யாதும் ஒரு தீது இலர்
என்று உணருமினே.

10

தண் பொழில் சூழ் சண்பையர் கோன்,
தமிழ்ஞான சம்பந்தன்,
விண்பொலி வெண் பிறைச் சென்னி
விகிர்தன் உறை வெண்காட்டைப்,
பண் பொலி செந்தமிழ் மாலை
பாடிய புத்து இவை வல்லார்,
மண் பொலிய வாழ்ந்தவர், போய்
வான் பொலியப் புகுவாரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெண்காடு செல்லுங்கள்:

குழந்தைச் செல்வம் பெற்றிட, தேவார முதலிகளால் பாடப்பட்ட திருவெண்காட்டுத் திருத்தலத்திற்கு செல்லுங்கள். குலமும் செழித்து, தலைமுறை தழைக்க, திருவெண்காடு வேயனதோள் உமையம்மை உடனுறை திருவெண்காடப் பெருமானை வழிபடுங்கள். திருவெண்காடு சென்று, "கண் காட்டும் நுதலானும் கனல் காட்டும் கையானும்" பதிகத்தை பாடி, கல்விக் கேள்வியிலும், வாக்கு வன்மையிலும் சிறந்த நல்மகவினை பெற்றிருங்கள். செல்ல இயலாதவர்கள் திருத்தல இறைவனை நினைந்து, இத்திருப்பதிகத்தை வீட்டிலிருந்தும் பாடுதல் பலன்தரக்கூடியது.

யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறை பொருள் சொல்லினை
ஊன் பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரம்
தான் பற்றப் பற்றத் தலைப்படும் தானே - திருமந்திரம்

யாவர்க்குமாம் இறைவற்கு ஒரு பச்சிலை
யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கு ஒரு வாயுறை
யாவர்க்குமாம் உண்ணும்போது ஒரு கைப்பிடி
யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு இன்னுரை தானே - திருமந்திரம்

படைக்கலமாகவுன் நாமத் தெழுத் தஞ்சும் என் நாவில்கொண்டேன்
இடைக்கலம் அல்லேன் ஏழுபிறப்பும் உனக்கே ஆட்செய்கின்றேன்
முடைக்கினும் போகேன் தொழுது வணங்கித் தூநீ றணிந்துள்
அடைக்கலம் கண்டாய் அணிதில்லைச் சிற்றம்பலத் தரனே - அப்பர்

உ
சிவசிவ

இராகு கேது குற்றம் நீங்கி விரைவில் திருமணம் நடக்க ஓதவேண்டிய “சடையாய் எனுமால்” திருமருகல் திருப்பதிகம்

திருமருகல் மாணிக்கவண்ணர் திருக்கோயில்

திருமருகலுக்கு அருகில் உள்ள கைப்புர் எனும் ஊரில் தாமன் என்ற வணிகன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்கு ஏழு மக்கள் வாய்த்தனர். இதில் மூத்த மகளை தன் மருமகனுக்கு மணம் முடித்து தருவதாக வாக்களித்தான். அவ் வணிகன் பொருளாசையால் அவ்வாறு செய்யாது பொருள் படைத்த வேறொரு வற்கு மணம் முடித்தான். இவ்வாறே மற்றைய ஐந்து பெண்களையும் மணம் முடிக்க ஏழாவது பெண் தன் முறைமாமனுடன் உடன்போக்கு மேற்கொண்டு வந்தாள். வந்தோர் மருகல் பெருமானார் கோயில் அருகிலோர் மடத்திற் தூங்கினார். அவ்வேளை அம்மருமகனுக்கு பாம்பு தீண்டப்பெற்று உயிர் போனது. அப் பெண்ணோ செய்வதறியாது, சிவனை நினைந்து புலம்பினாள்.

அந்நாளிலே திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருமருகலில் எழுந்தருளி யிருந்தமையால், அப்பெண்ணானவளின் அழகுரலால் அவ்விடம் வந்து, நடந் ததை அறிந்து, திருவுளமிறங்கி “சடையாய் எனுமால் சரணீ எனுமால்” எனும் திருப்பதிகத்தை பாடியருளி, பாம்பு தீண்டிய வணிகனை உயிர்த் தெழச் செய்தார். பின்னர் இறைவனே வன்னி, வாழை, கிணறாக சாட்சி கூற, அவ்விருவருக்கும் மணம் முடித்து வைத்தார். எனவே நாமும் இப்பதிகத்தினைப் பாடி மருகல் வண்டுவார் குழலி உடனாய மாணிக்கவண்ணரை வழிபட்டு சகல கழுவாய்களும் நீங்கப்பெற்று பேரின்ப வாழ்வு பெற்று உய்வோமாக.

- | | |
|--------|------------------------|
| இறைவன் | - மாணிக்கவண்ணர் |
| இறைவி | - வண்டுவார் குழலியம்மை |
| பண் | - இந்தளம் |
| இராகம் | - நாதநாமக்கிரியை |

திருச்சிற்றம்பலம்

சடையாய் எனுமால் சரணீ எனுமால்
 விடையாய் எனுமால் வெருவா விழுமால்
 மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
 உடையாய் தகுமோ, இவள் உள் மெலிவே 1

சிந்தாய் எனுமால் சிவனே எனுமால்
 முந்தாய் எனுமால் முதல்வா எனுமால்
 கொந்தார் குவளை குலவும் மருகல்
 எந்தாய் தகுமோ இவள் ஏசறவே 2

அறையார் கழலும் மழல்வாய் அரவும்
 பிறையார் சடையும் உடையாய் பெரிய
 மறையார் மருகல் மகிழ்வாய் இவளை
 இறையார் வளை கொண்டு எழில் வல்வினையே 3

ஒலி நீர் சடையில் கரந்தாய் உலகம்
 பலி நீர் திரிவாய் பழி இல் புகழாய்
 மலி நீர் மருகல் மகிழ்வாய் இவளை
 மெலி நீர் மையள் ஆக்கவும் வேண்டினையே 4

துணி நீலவண்ணம் முகில் தோன்றியன்ன
 மணி நீலகண்டம் உடையாய் மருகல்
 கணி நீலவண்டார் குழலாள் இவள்தன்
 அணி நீலஒண்கண் அயர்வு ஆக்கினையே 5

பலரும் பரவப் படுவாய் சடைமேல்
 மலரும் பிறை ஒன்று உடையாய் மருகல்
 புலரும் தனையும் துயிலாள் புடைபோந்து
 அலரும் படுமோ அடியாள் இவளே 6

வழுவாள் பெருமான் கழல் வாழ்க எனா
எழுவாள் நிகைவாள் இரவும் பகலும்
மழுவாள் உடையாய் மருகல் பெருமான்
தொழுவாள் இவளைத் துயர் ஆக்கினையே 7

இலங்கைக்கு இறைவன் விலங்கல் எடுப்பத்
துலங்கல் விரல் ஊன்றலும் தோன்றலனாய்
வலங்கொள் மதில்கூழ் மருகல் பெருமான்
அலங்கல் இவளை அலர் ஆக்கினையே 8

எரி ஆர் சடையும் மடியும் இருவர்
தெரியாதது ஓர் தீத்திரள் ஆயவனே
மரியார் பிரியா மருகல் பெருமான்
அரியாள் இவளை அயர்வு ஆக்கினையே 9

அறிவு இல் சமனும் அலர் சாக்கியரும்
நெறி அல்லன செய்தனர் நின்று உழல்வார்
மறிஞ்ந்து கையாய் மருகல் பெருமான்
நெறியார் குழலி நிறை நீக்கினையே 10

வயஞானம் வல்லார் மருகல் பெருமான்
உயர்ஞானம் உணர்ந்து அடி உள்குதலால்
இயல்ஞான சம்பந்தன பாடல் வல்லார்
வியன்ஞாலம் எல்லாம் விளங்கும் புகழே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமருகல் செல்லுங்கள்

இராகு கேது குற்றங்களால் தடைப்பட்ட திருமணம் விரைவில் நடக்க அருள்புரியும் மாணிக்கவண்ணரை நிகைந்து, இயலுமானவர்கள் திருமருகல் சென்று இத்திருப்பதிகத்தை பாடி மாணிக்கவண்ணர் மற்றும் வண்டுவார் குழலம் மமையை வழிபட எல்லாம்வல்ல திருவருள் மிகைகூட்டும்.



அரவு தீண்டிய இளைஞனை உயிர்ப்பித்தல்

உ
சிவசிவ

கடன் தொல்லைகள் நீங்க கடன் பெறாமலே செல்வச் செழிப்புடன் வாழ ஓதவேண்டிய “வேத வேள்வியை” திருஆலவாய் திருப்பதிகம்

- இறைவன் - சொக்கநாதர்
இறைவி - அங்கயற்கண்ணி
பண் - பழம்பஞ்சுரம்
இராகம் - சங்கராபரணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத வேள்வியை நிந்தனை செய்து உழல்
ஆதம் இல்லி அமனொடு தேரரை
வாதில் வென்று அழிக்கத் திருவுள்ளமே?
பாதி மாதுடன் ஆய பரமனே.

ஞாலம் நின் புகழே மிக வேண்டும், தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே.

1

வைதிகத்தின் வழி ஒழுகாத அக்
கைதவம் உடைக் கார் அமண் தேரரை
எய்தி, வாது செய்த திருவுள்ளமே?
மைதிகழ் தரு மாமணி கண்டனே

ஞாலம் நின்புகழே மிக வேண்டும், தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே.

2

மறை வழக்கம் இலாத மாபாவிகள்
பறி தலைக் கையர், பாய் உடுப்பார்களை
முறிய வாது செய்த திருவுள்ளமே ?
மறி உலாம் கையில் மா மழுவாளனே,

ஞாலம் நின் புகழே மிக வேண்டும், தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே.

3

அறுத்த அங்கம் ஆறு ஆயின நீர்மையைக்
கறுத்த வாழ் அமண் கையர்கள் தம்மொடும்
செறுத்து, வாது செயத் திருவுள்ளமே ?
முறித்த வாண்மதிக் கண்ணி முதல்வனே.

ஞாலம் நின் புகழே மிக வேண்டும், தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே.

4

அந்தணாளர் புரியும் அருமறை
சிந்தை செய்யா அருகர் திறங்களைச்
சிந்த, வாது செயத் திருவுள்ளமே ?
வெந்நீறு அது அணியும் விகிர்தனே

ஞாலம் நின் புகழே மிக வேண்டும், தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே.

5

வேட்டு வேள்வி செய்யும் பொருளை விளி
மூட்டு சிந்தை முருட்டு அமண் குண்டரை
ஓட்டி வாது செயத் திருவுள்ளமே?
காட்டில் ஆனை உரித்த எம் கள்வனே.

ஞாலம் நின் புகழே மிக வேண்டும், தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே.

6

அழல் அது ஒம்பும் அருமறையோர் திறம்
விழல் அது என்னும் அருகர் திறத்திறம்
கழல், வாது செயத் திருவுள்ளமே?
தழல் இலங்கு திருவுருச் சைவனே.

ஞாலம் நின் புகழே மிக வேண்டும், தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே.

7

நீற்று மேனியர் ஆயினர் மேல் உற்ற
காற்றுக் கொள்ளவும் நில்லா அமணரைத்
தேற்றி, வாது செயத் திருவுள்ளமே?
ஆற்ற வாள் அரக்கற்கும் அருளினாய்,

ஞாலம் நின்புகழே மிக வேண்டும், தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே.

8

நீலமேனி அமணர் திறத்து நின்
சீலம் வாது செயத் திருவுள்ளமே?
மாவும் நான்முகனும் காண்பு அரியதோர்
கோலம் மேனியது ஆகிய குன்றமே,

ஞாலம் நின் புகழே மிக வேண்டும், தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே.

9

அன்று முப்புரம் செற்ற அழக நின்
துன்று பொற்கழல் பேணா அருகரைத்
தென்ற வாது செயத் திருவுள்ளமே?
கன்று சாக்கியர் காணாத் தலைவனே,

ஞாலம் நின் புகழே மிக வேண்டும், தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே.

10

கூடல் ஆலவாய்க் கோணை விடைகொண்டு
வாடல் மேனி அமணரை வாட்டிட,
மாடக் காழிச் சம்பந்தன், மதித்த இப்
பாடல் வல்லவர் பாக்கிய, வாளரே,
திருச்சிற்றும்பலம்

11

உ
சிவசிவ

இரத்த அழுத்தம் நீரிழிவு நீங்க போதை அடிமையில் விடுபட ஓதவேண்டிய “துணிவளர் திங்கள்” பாச்சிலாச்சிரம பதிகம்

இறைவன்	- மாற்றறிவரதர்
இறைவி	- இளவழகி
பண்	- தக்கராகம்
இராகம்	- காமபோதி

திருச்சிற்றம்பலம்

துணிவளர் திங்கள் துளங்கி விளங்கிச்
சுடர்ச்சடை சுற்றி முடித்துப்,
பணிவளர் கொள்கையர் பாரிடம் சூழ,
ஆரீடமும் பலி தேர்வர்
அணிவளர் கோலம் எலாம் செய்து, பாச்சில்
ஆச் சிராமத்து உறைகின்ற
மணிவளர் கண்டரோ, மங்கையை வாட
மயல் செய்வதோ, இவர்மாண்பே?

1

கலைபுனை மான்உரி - தோல் உடை ஆடை,
கனல் சுடரால் இவர்கண்கள்,
தலை அணி சென்னியர், தார் அணி மார்பர்,
தம் அடிகள் இவர் என்ன
அலை புனல் பூம்பொழில் சூழ்ந்து அமர் பாச்சில்
ஆச் சிராமத்து உறைகின்ற
இலை புனை வேலரோ, ஏழையை வாட,
இடர் செய்வதோ, இவர் ஈடே ?

2

வெஞ்சுடர் ஆடுவர், துஞ்ச இருள் மானை
 வேண்டுவர் புண்பது வெண்ணூல்
 நஞ்ச அடை கண்டர் நெஞ்ச இடமாக
 நண்ணுவர், நம்மை நயந்து
 மஞ்ச அடைமானிகை, சூழ்தரு பாச்சில்
 ஆச் சிராமத்து உறைகின்ற
 செஞ்சுடர் வண்ணரோ, பைந்தொடி வாடச்
 சிதை செய்வதோ இவர் சீரே ?

3

கனமலர்க் கொன்றை அலங்கல் இலங்கக்
 கனல்தரு தூமதிக் கண்ணி
 புனமலர் மானை அணிந்து, அழகு ஆய
 புனிதர் கொல் ஆம், இவர் என்ன,
 வனம் மலி வண்பொழில் சூழ்தரு பாச்சில்
 ஆச் சிராமத்து உறைகின்ற
 மனம் மலி மைந்தரோ மங்கையை வாட
 மயல் செய்வதோ, இவர் மாண்பே ?

4

மாந்தர்தம் பால் நறுநெய் மகிழ்ந்து ஆடி
 வளர் சடைமேல் புனல் வைத்து
 மோந்தை, முழாக், குழல், தாளம், ஓர் வீணை
 முதிர் ஓர் வாய்மூரி பாடி,
 ஆந்தை விழிச் சிறு பூதத்தர், பாச்சில்
 ஆச் சிராமத்து உறைகின்ற
 சாந்து அணி மார்பரோ, தையலை வாடச்
 சதுர் செய்வதோ, இவர் சார்வே ?

5

நீறு மெய் பூசி நிறை சடை தாழ்
 நெற்றிக் கண்ணால் உற்று நோக்கி
 ஆறு அது சூடி ஆடு அரவு ஆட்டி
 ஐவிரல் கோவண ஆடை

பால்தரு மேனியர், பூதத்தர், பாச்சில்
 ஆச் சிராமத்து உறைகின்ற
 ஏறு அது ஏறியர், ஏழையை வாட,
 இடர் செய்வதோ இவர் ஈடே ?

6

பொங்க இள நாகம், ஏர் ஏகவடத்தோடு
 ஆமை வெண்ணூல், புனை கொன்றை
 கொங்கு இள மாலை புனைந்து அழகு ஆய,
 குழகர் கொல் ஆம், இவர் என்ன
 அங்கு இள மங்கை ஓர் பங்கினர் பாச்சில்
 ஆச் சிராமத்து உறைகின்ற
 சங்கு ஒளி வண்ணரோ, தாழ்குழல் வாடச்
 சதீர் செய்வதோ இவர்சார்வே ?

7

ஏவலத்தால் விசயற்கு அருள் செய்து,
 இராவணனை ஈடு அழித்து,
 மூவரிலும் முதல் ஆய், நடு ஆய
 மூர்த்தியை அன்றி மொழியாள்
 யாவர்களும் பரவும் எழில் பாச்சில்
 ஆச் சிராமத்து உறைகின்ற
 தேவர்கள் தேவரோ, சேயிழை வாடச்
 சிதை செய்வதோ, இவர் சேர்வே ?

8

மேலது நான்முகன் எய்தியது இல்லை
 கீழது சேவடி தன்னை
 நீலது வண்ணனும் எய்தியது இல்லை
 என இவர் நின்றதும் அல்லால்
 ஆல் அது மாமதி தோய்பொழில் பாச்சில்
 ஆச் சிராமத்து உறைகின்ற
 பால் அது வண்ணரோ பைந்தொடி வாடப்
 பழிசெய்வதோ, இவர் பண்பே ?

9



மழவன் மகளின் முயலகன் நோயைத் தீர்த்தல்

நானொரு கூடிய சாயினரேனும்
 நகுவர், அவர் இருபோதும்
 ஊனொரு கூடிய உட்கும் நகையார்
 உரைகள் அவை கொள வேண்டர்
 ஆனொரு பெண் வடிவு ஆயினர், பாச்சில்
 ஆச் சிராமத்து உறைகின்ற
 புண்ணெரு மார்பரோ, புங்கொடி வாடப்
 புனை செய்வதோ, இவர் பொற்பே ?

10

அகம்மலி அன்பொரு தொண்டர் வணங்க,
 ஆச் சிராமத்து உறைகின்ற
 புகைமலி மாலை புனைந்து, அழகு ஆய
 புனிதர் கொல் ஆம் இவர் என்ன,
 நகைமலி தண் பொழில் சூழ்தரு காழி
 நற்றமிழ் ஞானசம்பந்தன்
 தகைமலி தண்தமிழ் கொண்டு இவை ஏத்தச்,
 சாரகிலா வினைதானே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒழுகவரி தழிகலியி லுழியுலகு பழிபெருகு வழியைநினையா
 முழுதுடலி லெழுமயிர்க டழுவுமுனி குழவினோடு கெழுவுசுவனைத்
 தொழுதுலகி லிழுகுமலை மலியும்வகை கழுவுமுரை கமுமலநகர்ப்
 பழுதிலிறை யெழுதுமொழி தமிழ்விரகன் வழிமொழிகண் மொழிதகையவே.

- சுந்தரர் -

உ

சிவசிவ

**தடைப்படும் திருமணம் விரைவில்
நடக்க ஒதவேண்டிய “நீறுவரி ஆடு அரவொடு
ஆமை மனவு” திருவேதிசூழ திருப்பதிகம்**

இறைவன் - வாகைமடுநாதர்
இறைவி - மங்கையர்க்கரசி
பண் - சாதாரி
இராகம் - பந்துவராளி

திருச்சிற்றம்பலம்

நீறுவரி ஆடுஅரவொடு ஆமை மனவு
என்பு நிரை பூண்பர் இடபம்
ஏறுவர் யாவரும் இறைஞ்சு கழல்
ஆதியர் இருந்த இடமாம்
தாறுவிரி புகம்மலி வாகை விரை
நாற இணை வானை மருவில்
வேறுபிரியாது விளையாட வளம்
ஆரும் வயல் வேதிசூடியே.

1

சொற்பிரிவு இலாதமறை பாடி நடம்
ஆடுவர் தொல் ஆணை உரிவை
மற்புரி புயத்து இனிது மேவுவர் எந்
நாளும்வளர் வானவர் தொழத்
துற்புஅரிய நஞ்சு அமுதமாக முன் அயின்றவர்
இயன்ற தொகுசீர்
வெற்பு அரையன் மங்கை ஒரு பங்கர்நகர்
என்பர்திரு வேதிசூடியே.

2

போமும் மதி பூண் அரவு கொன்றை மலர்
 துன்றுசடை வென்றி புகமேல்
 வாழும் நதி தாழும் அருளாளர் இருள்
 ஆர்மிடற்ற மாதர் இமையோர்
 சூழும் இரவாளர் திருமார்பில் விரிநூலர்
 வரிதோலர் உடைமேல்
 வேழஉரி போர்வையினர் மேவுபதி
 என்பவர்திரு வேதிக்குடியே.

3

காடர்கரி காலர்கனல் கையர் அனல்
 மெய்யர் உடல் செய்யர் செவியில்
 தோடர் தெரி கீளர்சரி கோவணவர்
 ஆவணவர் தொல்லை நகர்தான்
 பாடல் உடையார்கள் அடியார்கள்
 மலரோடு புனல் கொண்டு பணிவார்
 வேடம் ஒளி ஆனபொடி பூசி இசை
 மேவுதிரு வேதிக்குடியே.

4

சொக்கர் துணை மிக்க எயில் உக்கு அற
 முனிந்து தொழு மூவர் மகிழ்த்
 தக்க அருள் பக்கம் உற வைத்த அரனார்
 இனிது தங்கும் நகர்தான்
 கொக்கு அரவம் உற்ற பொழில் வெற்றி நிழல்
 பற்றி வரி வண்டு இசை குலாம்
 மிக்க அமரர் மெச்சி இனிது அச்சம் இடர்
 போக நல்கு வேதிக்குடியே.

5

செய்யதிரு மேனிமிசை வெண்பொடி அணிந்து
 கருமான் உரிவை போர்த்து
 ஐயம் இடும் என்று மடமங்கை யொரு
 அகம் திரியும் அண்ணல் இடமாம்

வையம் விலை மாறிடிலும் ஏறுபுகழ்
மிக்க இழிவு இலாதவகையார்
வெய்ய மொழி தண்புலவருக்கு உரை
செயாத அவர் வேதிசூடியே.

6

உன்னி இரு போதும் அடி பேணும் அடியார்
தம் இடர் ஒல்கு அருளித்
துன்னி ஒரு நால்வருடன் ஆல் நிழல்
இருந்த துணை வந்தன் இடமாம்
கன்னிய ரொடு ஆடவர்கள் மாமணம்
விரும்பி அரு மங்கலம் மிக
மின்னியலும் நுண்கிடை நல் மங்கையர்
இயற்று பதி வேதிசூடியே.

7

உரக்கரம் நெருப்பு எழ நெருக்கி வரை
பற்றிய ஒருத்தன் முடிதோள்
அரக்கனை அடர்த்தவன் இசைக்கு இனிது
நல்கி அருள் அங்கனை இடம்
முருக்கு இதழ் மடக்கொடி மடந்தையரும்
ஆடவரும் மொய்த்த கலவை
விரைக்குழல் மிக்கமழ வின் இசை
உலாவுதிரு வேதிசூடியே.

8

பூவின்மிசை அந்தணனொடு ஆழிபொலி
அங்கையனும் நேட எரி ஆய்த்
தேவும் இவர் அல்லர் இனி யாவர் என
நின்று திகழ்கின்றவர் இடம்
பாவலர்கள் ஓசை இயல் கேள்வி அது
அறாத கொடையாளர் பயில்வாம்
மேவுஅரிய செல்வம்நெடு மாடம்வளர்
வீதி நிகழ் வேதிசூடியே.

9

வஞ்ச அமணர் தேரர் மதிகேடர் தம்மனத்து
 அறிவிலாதவர் மொழி
 தஞ்சம் என என்றும் உணராத அடியார்
 கருது கைவன் இடமாம்
 அஞ்சுபுலன் வென்று அறுவகைப் பொருள்
 தெரிந்து எழு இசைக்கிளவியால்
 வெஞ்சினம் ஒழித்தவர்கள் மேவி
 நிகழ்கின்ற திருவேதிக்குடியே.

10

கந்தம்மலி தண்பொழில் நல்மாடம் மிடை
 காழி வளர் ஞானம் உணர்ச்சம்
 பந்தன்மலி செந்தமிழின் மாலையொரு
 வேதிக்குடி ஆதி கழுவே
 சிந்தைசெய வல்லவர்கள் நல்லவர்கள்
 என்ன நிகழ்வு எய்தி இமையோர்
 அந்த உலகு எய்தி அரசு ஆளும் அதுவே
 சரதம் ஆகை நமதே

11

திருச்சிற்றம்பலம்

இயக்கர் கின்னரர் யமனொடு வருணர்
 இயங்கு தீவளி ஞாயிறு திங்கள்
 மயக்க மில்புவி வானர நாகம்
 வசுக்கள் வானவர் தானவர் எல்லாம்
 அயர்ப்பொன் றின்றிநின் திருவடி அதனை
 அர்ச்சித் தார்பெறும் ஆரூள் கண்டு
 திகைப்பொன் றின்றிநின் திருவடி அடைந்தேன்
 செழும்பொழில் திருப்புன் கூரு ளானே!

- சுந்தரர்

உ
சிவசிவ

மணஉறவு முழு நிறைவுடன் நடைபெற கணவன் மனைவி ஒற்றுமையாக வாழ ஒதவேண்டிய “அயில் ஆரும்” திருமணஞ்சேரிப் பதிகம்

இறைவன்	- அருள்வள்ளல் நாதசுவாமி
இறைவி	- கோகிலாம்பாள்
பண்	- இந்தளம்
இராகம்	- நாதநாமக்கிரியை

திருச்சிற்றம்பலம்

அயில் ஆரும் அம்பு அதனால் புரம் மூன்று எய்து
குயில் ஆரும் மென்மொழியாள் ஒருகூறு ஆகி
மயில் ஆரும் மல்கிய சோலை மணஞ்சேரிப்
பயில்வானைப் பற்றி நின்றார்க்கு இல்லை, பாவமே.

1

விதியானை விண்ணவர்தாம் தொழுது ஏத்திய
நெறியானை நீள் சடைமேல் நிகழ்வித்த வான்
மதியானை வண் பொழில் சூழ்ந்த மணஞ்சேரிப்
பதியானைப் பாட வல்லார் விகை பாறுமே.

2

எய்ப்பு ஆனார்க்கு இன்புறு தேன் அளித்து ஊறிய
இப்பால் ஆய் எனையும் ஆள உரியானை
வைப்பான மாடங்கள் சூழ்ந்த மணஞ்சேரிப்
மெய்ப்பானை மேவிநின்றார் விகை வீருமே.

3

விடையானை மேல் உலகு ஏழும் இப்பார் எல்லாம்
உடையானை ஊழி தோறு ஊழி உளது ஆய்
படையானைப் பண் இசை பாடு மணஞ்சேரி
அடைவானை அடைய வல்லார்க்கு இல்லை, அல்லலே.

4

எறி ஆர் பூங்கொன்றையினோடும் இளமத்தம்
வெறி ஆரும் செஞ்சடை ஆர மிலைத்தானை
மறி ஆரும் கை உடையானை மணஞ்சேரிச்
செறிவானைச் செப்ப வல்லார்க்கு இடர் சேராவே. 5

மொழியானை முன் ஒரு நால்மறை ஆறு அங்கம்
பழியாமைப் பண் இசை ஆன பகர்வானை
வழியானை வானவர் ஏத்தும் மணஞ்சேரி
இழியாமை ஏத்த வல்லார்க்கு எய்தும் இன்பமே. 6

எண்ணானை எண் அமர்சீர் இமையோர்கட்குக்
கண்ணானைக், கண் ஒரு மூன்றும் உடையானை
மண்ணானை மாவயல் சூழ்ந்த மணஞ்சேரிப்
பெண்ணானைப் பேச நின்றார் பெரியோர்களே. 7

எடுத்தானை எழில் முடி எட்டும் இரண்டும் தோள்
கெடுத்தானை, கேடு இலாச் செம்மை உடையானை
மருத்து ஆர வண்டு இசைபாடும் மணஞ்சேரி
பிடித்து ஆரப் பேண வல்லார், பெரியோர்களே. 8

சொல்லானைத் தோற்றம் கண்டானும் நெடுமாலும்
கல்லானைக் கற்றன சொல்லித் தொழுது ஒங்க
வல்லார், நல் மாதவர் ஏத்தும் மணஞ்சேரி
எல்லாம் ஆம் எம்பெருமான், கழல் ஏத்துமே. 9

சற்றேயும் தாம் அறிவு இல் சமண் சாக்கியர்
சொற்றேயும் வண்ணம் ஓர் செம்மை உடையானை
வற்றாத வாவிகள் சூழ்ந்த மணஞ்சேரி
பற்றாக வாழ்பவர்மேல் வினை பற்றாவே. 10

கண் ஆரும் காழியர்கோன் கருத்து ஆர்வித்த
தண் ஆர் சீர் ஞானசம்பந்தன் தமிழ்மாலை
மண் ஆரும் மாவயல் சூழ்ந்த மணஞ்சேரி
பண்ஆரப் பாடவல்லார்க்கு இல்லை, பாவமே. 11

வீண் பழி அவமானங்களிலிருந்து விடுப தடைகளை வெல்ல ஓதவேண்டிய “மறை உடையாய்” திருநெடுங்களத் திருப்பதிகம்

- இறைவன் - நெடுங்களநாதர்
இறைவி - ஒப்பிலா நாயகி, மங்களநாயகி
பண் - பழந்தக்கராகம்
இராகம் - கந்தசாவேரி

திருச்சிற்றம்பலம்

மறை உடையாய், தோல் உடையாய், வார்சடைமேல் வளரும்
பிறை உடையாய், பிஞ்ஞகனே, என்று உனைப் பேசின் அல்லால்
குறை உடையார் குற்றம் ஓராய் கொள்கையினால் உயர்ந்த
நிறை உடையார் இடர்களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே. 1

கனைந்து எழுந்த வெண்திரை சூழ் கடலிடை நஞ்சுதன்னைத்
தினைத்தனையா மிடற்றில்கைவத்த திருந்தியதேவ, நின்னை
மனத்தகத்தோர் பாடல் ஆடல் பேணி, இராப்பகலும்
நினைத்து எழுவார் இடர்களையாய், நெடுங்களம் மேயவனே. 2

நின் அடியே வழிபடுவான், நிமலா, நினைக்கருத,
'என் அடியான் உபிரை வவ்வேல்' என்று அடர் கூற்று உதைத்த
பொன் அடியே பரவி, நாளும் பூவொடு நீர் சுமக்கும்
நின் அடியார் இடர்களையாய், நெடுங்களம் மேயவனே. 3

மலைபுரிந்த மன்னவன்தன் மகளை ஒர்பால் மகிழ்ந்தாய்
அலைபுரிந்த கங்கை தங்கும் அவிர்சடை ஆரூரா,
தலைபுரிந்த பலி மகிழ்வாய், தலைவனின்தான் நிழற்கீழ்
நிலை புரிந்தார் இடர் களையாய், நெடுங்களம் மேயவனே. 4

பாங்கின் நல்லார், படிமம் செய்வார், பாரிடமும் பலிசேர்
தூங்கி நல்லார் பாடலோடு, தொழுகழலே வணங்கித்
தாங்கி நில்லா அன்பினோடும், தலைவனின்தான் நிழற்கீழ்
நீங்கி நில்லார் இடர்ககளையாய், நெடுங்களம் மேயவனே. 5

விருத்தன் ஆகிப், பாலன், ஆகி வேதம் ஓர் நான்கு உணர்ந்து
கருத்தன் ஆகிக், கங்கையானைக் கமழ் சடைமேல் கரந்தாய்
அருத்தன் ஆய ஆதிதேவன் அடியிணையே பரவும்
நிருத்தர்கீதர் இடர்ககளையாய், நெடுங்களம் மேயவனே. 6

கூறுகொண்டாய் மூன்றும் ஒன்றாக் கூட்டி ஓர் வெங்கணையால்
மாறுகொண்டார் புரம் எரித்த மன்னவனே, கொடிமேல்
ஏறு கொண்டாய் சாந்தம் ஈது என்று எம்பெருமான் அணிந்த
நீறு கொண்டார் இடர்ககளையாய், நெடுங்களம் மேயவனே. 7

குன்றின் உச்சிமேல் விளங்கும் கொடியத்தில் சூழ் இலங்கை
அன்றி நின்ற அரக்கர்கோனை அருவரைக்கீழ் அடர்த்தாய்
என்று நல்ல வாய்மொழி யால் ஏத்தி, இராப்பகலும்
நின்று தைவார் இடர்ககளையாய், நெடுங்களம் மேயவனே. 8

வேழவெண்கொம்பு ஒசித்த மாலும், விளங்கிய நான்முகனும்,
சூழ எங்கும் நேட, ஆங்க ஓர் சோதியுள் ஆகி தின்றாய்
கேழல் வெண்கொம்பு அணிந்த பெம்மான் கேடுஇலாப் பொன் அடியின்
நீழல் வாழ்வார் இடர்ககளையாய், நெடுங்களம் மேயவனே. 9

வெஞ்சொல் தம்சொல் ஆக்கி நின்ற வேடம் இலாச் சமனும்
தஞ்சம் இல்லாச் சாக்கியரும், தத்துவம் ஒன்று அறியார்
துஞ்சல் இல்லா வாய்மொழியால், தோத்திரம் நின் அடியே
நெஞ்சில் வைப்பார் இடர்ககளையாய் நெடுங்களம் மேயவனே. 10

நீடவல்ல வார்சடையான் மேய நெடுங்களத்தைச்
சேடர் வாழும் மா மறுகின் சிரபுரக் கோன், நலத்தால்
நாடவல்ல பனுவல் மானை ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
பாடல் பத்தும் பாடவல்லார் பாவம் பறையுமே 11

இழந்த பொருளை மீட்டுப் பெறுவதற்கு, ஓதவேண்டிய “பொன்செய்த மேனியினீர்” திருமுதுகுன்றத் திருப்பதிகம்

- இறைவன் - பழமலை நாதர்
இறைவி - பெரிய நாயகி, இளநங்கை
பண் - நட்டராகம்
இராகம் - பந்துவராளி

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்செய்த மேனியினீர், புலித்தோலை அரைக்கு அசைத்தீர்
முன்செய்த மூளியிலும் எரித்தீர் முதுகுன்று அமர்ந்தீர்
மின்செய்த நுண் இடையாள் பரவை இவள்தன் முகப்பே,
என் செய்தவாறு அடிகேள், அடியேன் இட்டளம் கெடவே. 1

உம்பரும் வானவரும் உடனே நிற்கவே, எனக்குச்
செம்பொனைத் தந்தருளித், திகழும் முதுகுன்று அமர்ந்தீர்
வம்பு அமரும் குழலாள் பரவை இவள் வாடுகின்றாள்
எம்பெருமான், அருளீர் அடியேன் இட்டளம் கெடவே. 2

பத்தா பத்தர்களுக்கு அருள்செய்யும் பரம்பரனே,
முத்தா, முக்கணனே, முதுகுன்றம் அமர்ந்தவனே,
மைத்து ஆரும் தடங்கண் பரவை இவள் வாடாமே,
அத்தா, தந்தருளாய், அடியேன் இட்டளம் கெடவே. 3

மங்கை ஓர்கூறு அமர்ந்தீர் மறைநான்கும் விரித்து உகந்தீர்
திங்கள் சடைக்கு அணிந்தீர் திகழும் முதுகுன்றமர்ந்தீர்
கொங்கை நல்லாள் பரவை, குணங்கொண்டிருந்தாள் முகப்பே
அங்கணனே, அருளாய், அடியேன் இட்டளம் கெடவே. 4

கையாரும் மிடற்றாய், மருவார் புரம் மூன்று எரித்த
செய்யார் மேனியனே, திகழும் முதுகுன்று அமர்ந்தாய்
கைபூரும் அரவுவர் அல்குலாள் இவள் வாருகின்றாள்
ஐயா தந்தருளாய், அடியேன் இட்டளம் கெடவே. 5

நெடியான் நான்முகனும் இரவியொடும் இந்திரனும்
முடியால் வந்து இறைஞ்ச, முதுகுன்றம் அமர்ந்தவனே,
படி ஆரும் இயலாள் பரவை இவள்தன் முகப்பே,
அடிகேள், தந்தருளீர், அடியேன் இட்டளம் கெடவே. 6

கொந்தணவும் பொழில் சூழ் குளிர்மாமதில் மாளிகைமேல்
வந்தணவும் மதிசேர், சடைமாமுது குன்று உடையாய்
பந்தணவும் விரலாள் பரவை இவள் தன் முகப்பே,
அந்தணனே, அருளாய், அடியேன் இட்டளம் கெடவே. 7

பரசு ஆரும் கரவா, பதினெண் கணமும் சூழ
முரசார்வந்து அதிர, முதுகுன்றம் அமர்ந்தவனே,
விரைசேரும் குழலாள், பரவை இவள் தன்முகப்பே
அரசே தந்தருளாய், அடியேன் இட்டளம் கெடவே. 8

ஏத்தாது இருந்து அறியேன் இமையோர்தனி நாயகனே
மூத்தாய், உலகுக்கு எல்லாம் முதுகுன்றம் அமர்ந்தவனே
பூத்தாரும் குழலாள் பரவை இவள்தன் முகப்பே,
கூத்தா, தந்தருளாய், கொடியேன் இட்டளம் கெடவே. 9

பிறை ஆரும் சடை எம்பெருமான், 'அருளாய்' என்று
முறையாய் வந்து அமரர் வணங்கும் முதுகுன்றர் தம்மை
மறையார்தம் குரிசில், வயல்நாவல் ஆருரன், சொன்ன,
இறையார் பாடல் வல்லார்க்கு எளிதாம் சிவலோகம் அதே 10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவசிவ

**செய்யும் தொழிலில் வெற்றி பெறுவதற்கும்,
மூத்த சகோதரர்கள் வளமுடன் வாழ்வதற்கும்
ஓதவேண்டிய "வாசி தீரவே, காசு நல்குவீர்"
திருவீழிமிழலை திருப்பதிகம்**

இறைவன் - வீழியழகீசர்
இறைவி - அழகுமுலையம்மை
பண் - குறிஞ்சி
இராகம் - அரிகாம்போதி

திருச்சிற்றம்பலம்

- வாசிதீரவே, காசு நல்குவீர்
மாசு இல் மிழலையீர் ஏசல் இல்லையே. 1
- இறைவர் ஆயினீர் மறைகொள் மிழலையீர்
கறைகொள் காசிகன முறைமை நல்குமே. 2
- செய்யமேனியீர் மெய்கொள் மிழலையீர்
பைகொள் அரவினீர் உய்ய நல்குமே. 3
- நீறு பூசினீர் ஏறு அது ஏறினீர்
கூறு மிழலையீர் பேறும் அருளுமே. 4
- காமன்வேவ, ஓர் தூமக் கண்ணினீர்
நாம மிழலையீர் சேமம் நல்குமே. 5
- பிணிகொள் சடையினீர் மணிகொள் மிடறினீர்
அணிகொள் மிழலையீர் பணிகொண்டு அருளுமே. 6



சம்பந்தர் பாடிக்காசு பெற்றுப் பஞ்சம் தீர்த்தல்

மங்கை பங்கினீர் துங்க மிழலையீர்
கங்கை முடியினர் சங்கை தவிர்மினே 7

அரக்கன் நெறிதர, இரக்கம் எய்தினீர்
பரக்கும் மிழலையீர் கரக்கை தவிர்மினே 8

அயனும் மாலுமாய் முயலும் முடியினீர்
இயலும் மிழலையீர் பயனும் அருளுமே 9

பறிகொள் தலையினார் அறிவது அறிகிலார்
வெறிகொள் மிழலையீர் பிறிவது அரியதே 10

காழிமா நகர் வாழி சம்பந்தன்,
வீழிமிழலை மேல், தாழும் மொழிகளே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவர்
மொட்டறா மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
பரகதி கொடுத்தருள் செய்யும்
சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அந்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே - மணிவாசகர்

ஊரெலாங் கூடி ஒலிக்க அமுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டுச்
கூரையங்காட்டிடைக் கொண்டு போய்ச் சுட்டிட்டு
நீரின்னில் மூழ்கி நினைப் பொழிந்தார்கள் - திருமந்திரம்

பிறவிப் பிணி நீங்க இறையுணர்வு பெருக வீண் செலவுகள் குறைய ஓதவேண்டிய காதல் ஆகிக் கசிந்து நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

இறைவன் - சிவலோகத்தியாரகேசர், பெருமணமுடைய மகாதேவர்

இறைவி - வெண்ணீற்று உமை நங்கை

பண் - கௌசிகம்

இராகம் - பயிரவி

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காதல் ஆகிக் கசிந்து, கண்ணீர் மல்கி,
ஓதுவார்தமை நன்னெறிக்கு உய்ப்பது
வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருள் ஆவது
நாதன் நாமம், நமச்சி வாயவே.

1

நம்புவார் அவர் நாவின் நவ்ற்றினால்,
வம்பு நாள்மலர் வார்மது ஒப்பது
செம்பொனார் திலகம் உலகுக்கு எலாம்
நம்பன் நாமம் நமச்சி வாயவே.

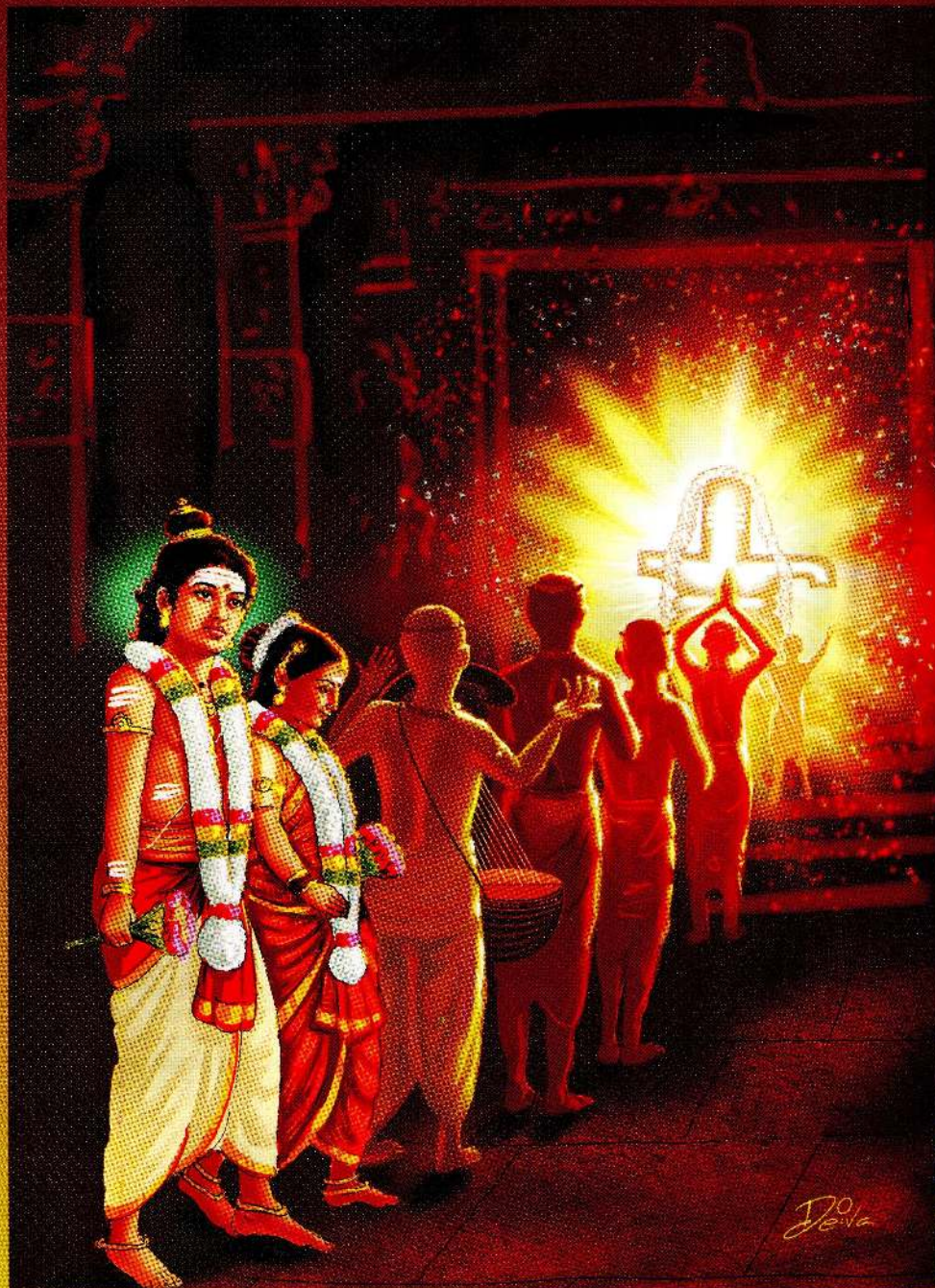
2

நெக்குள் ஆர்வம் மிகப்பெருகிந், நினைந்து
அக்கு மாலை கொடு அம்மையில் எண்ணுவார்,
தக்க வானவாரத் தருவிப்பது
நக்கன் நாமம் நமச்சி வாயவே.

3

இயமன் தூதரும் அஞ்சவர் இன்சொலால்
நயம் வந்து, ஓத வல்லார்தமை நண்ணினால்
நியமம்தான் நினைவார்க்கு இனியான், நெற்றி
நயனன், நாமம் நமச்சி வாயவே.

4



திருஞான சம்பந்தர் திருமணம் ஏற்றலும், சிவசோதியிற் கலத்தலும்

கொல்வாரேனும், குணம் பல நன்மைகள்
இல்லாரேனும், இயம்புவர் ஆயிடின,
எல்லாம் தீங்கையும் நீங்குவர் என்பரால்
நல்லார் நாமம் நமச்சி வாயவே. 5

மந்தரம் ஆன பாவங்கள் மேவிய
பந்தனை அவர் தாமும் பகர்வரேல்,
சிந்தும் வல்வினை செல்வமும் மல்குமால்,
நந்தி நாமம் நமச்சி வாயவே 6

நரகம் ஏழ்புக நாடினர் ஆயினும்,
உரைசெய் வாயினர் ஆயின், உருத்திரர்
விரவியே புகுவித்திடும் என்பரால்,
வரதன் நாமம் நமச்சி வாயவே 7

இலங்கை மன்னன் எடுத்த அருக்கல் மேல்
தலம்கொள் கால்விரல் சங்கரன் ஊன்றலும்
மலங்கி, வாய்மொழி செய்தவன் உய்வகை
நலம்கொள் நாமம் நமச்சி வாயவே. 8

போதன், போது அன கண்ணனும் அண்ணல்தன்
பாதம் தான் முடி நேடிய பண்பராய்
யாதும் காண்பரிது ஆகி, அலந்தவர்
ஓதும் நாமம் நமச்சி வாயவே. 9

கஞ்சி மண்டையார் கையில் உண் கையர்கள்,
வெஞ்சொல் மிண்டர் விரவிலர் என்பரால்,
விஞ்சை அண்டர்கள் வேண்ட, அமுது செய்
நஞ்சு உண் கண்டன் நமச்சி வாயவே. 10

நந்தி நாமம் நமச்சிவாய எனும்
சந்தையால், தமிழ் ஞானசம்பந்தன் சொல்
சிந்தையால் மகிழ்ந்து ஏத்த வல்லார் எலாம்
பந்த பாசம் அறுக்க வல்லார்களே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவசிவ

ஆயுள் பலம் பெருகவும், கோள்களின் தாக்கங்கள் நீங்கவும் ஓதவேண்டிய வேயுறு தோளி பங்கள் கோளறு திருப்பதிகம்

திருமறைக்காடு - மறைக்காட்டிசுவரர் திருக்கோயில்

திருமறைக்காட்டில் திருஞானசம்பந்தர் எழுந்தருளியிருப்பதை அறிந்த மங்கையர்க்கரசியாரும் அமைச்சர் குலச்சிறையாரும், சம்பந்தரை மதுரை வரும்படி அழைப்பு விடுத்தனர் ஆதலால் சம்பந்தர் மதுரை செல்லத் துணிந்தார். அதனை அறிந்த நாவுக்கரசர் மதுரையில் சமணர் பெரும் சூது செய்வர். நாளும் கோளும் அங்கு தற்சமயம் செல்லல் ஏற்புடையதல்லவெனக் கூற, நாளும் கோளும் அடியார்களை ஒன்றும் செய்யாதென, உமையிடம் ஞானப்பால் உண்ட ஆளுடை பிள்ளையார், எம்பெருமானை உமையொருபாகனாக மனதில் நினைந்து, “வேயுறு தோளி பங்கள் விடம் உண்ட கண்டன்” எனும் கோளறு திருப்பதிகத்தினை பாடியருளினார்.

“கோளறு பதிகம்” அதாவது கோள் + அறு, நம் மனம், சொல், செயல் என்று அனைத்தையும் ஆட்கொண்டு, நம் வாழ்வின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும், கோள்களின் ஆதிக்கத்தை அறுத்து, (விலக்கி) நம் வாழ்வில் நலங்கொடுக்கும் திருப்பதிகமே கோளறுப் பதிகம்.

அப்படியான கோளறு பதிகத்தை, எம்பெருமானை நினைந்து, காலையும் மாலையும் ஒதி, கோள்களின் தாக்கங்களை அறுத்து, ஆயுள் பலத்தை பெருக்கி, நல்வாழ்வு பெற்று, பெருவாழ்வு வாழ்வோமாக. ஓம் நமசிவாய.

இறைவன் - மறைக்காட்டிசுவரர்
இறைவி - யாழைப்பழித்த மொழியம்மை
பண் - பியந்தைக் காந்தாரம்
இராகம் - நவரோசு

கோளறு திருப்பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேயுறு தோளி பங்கன் விடம் உண்ட கண்டன்
 மிக நல்ல வீணை தடவி,
 மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்து, என்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி
 சனி, பாம்பு இரண்டும் உடனே
 ஆச அறும் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே

1

என்பொடு கொம்பொடு ஆமை இவை மார்பு இலங்க
 எருது ஏறி, ஏழை உடனே,
 பொன்பொதி, மத்த மலை புனல்கூடி வந்து, என்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஒன்பதொடு ஒன்றொடு ஏழு பதினெட்டொடு, ஆறும்,
 உடனாய நாள்கள் அவைதாம்,
 அன்பொடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே

2

உருவளர் பவளமேனி ஒளிநீறு அணிந்து
 உமையோடும், வெள்ளை விடைமேல்,
 முருகு அலர்கொன்றை திங்கள் முடிமேல் அணிந்து என்
 உளமே புகுந்த அதனால்,
 திருமகள், கலை அது ஊர்தி, செயமாது, பூமி,
 திசை தெய்வம் ஆன பலவும்,
 அருநெதி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

3

மதி நுதல் மங்கையோடு, வட ஆல் இருந்து
 மறை ஓதும் எங்கள் பரமன்,
 நதியொடு கொன்றைமாலை முடிமேல் அணிந்து, என்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கொதி உறு காலன், அங்கி, நமனோடு தூதர்
 கொடு நோய்கள் ஆனபலவும்,
 அதிசுணம் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

4

நஞ்சு அணி கண்டன், எந்தை, மடவாள்தனோடும்
 விடை ஏறும், எங்கள் பரமன்,
 துஞ்சு இருள், வன்னி, கொன்றை முடிமேல் அணிந்து என்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெஞ்சின அவுணரோடும், உரும் - இடியும், மின்னும்
 மிகையான பூதம் அவையும்,
 அஞ்சிடும் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

5

வாள்வரி அதள் அது ஆடைவரி கோவணத்தர்
 மடவாள்தனோடும் உடன் ஆய்,
 நாள்மலர் வன்னி கொன்றை நதிசூடி வந்து, என்
 உளமே புகுந்த அதனால்,
 கோள் அரி, உழுவையோடு, கொலையானை கேழல்,
 கொடு நாகமோடு, கரடி,
 ஆள் அரி, நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

6

செப்பு இளமுலை நல்மங்கை ஒருபாகமாக
 விடை ஏறு செல்வன் அடைவார்
 ஒப்பு இள மதியும் அப்பும் முடிமேல் அணிந்து என்
 உளமே புகுந்த அதனால்

வெப்பொரு, குளிரும் வாதம், மிகையான பித்தும்,
 வினையான வந்து நலியா,
 அப்படி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

7

வேள்பட விழிசெய்து அன்று, விடைமேல் இருந்து
 மடவாள்தனோடும் உடனாய்,
 வான்மதி வன்னி கொன்றை மலர்கூடி வந்த, என்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஏழ்கடல் சூழ் இலங்கை அரையன் தனோடும்
 இடர் ஆன வந்து நலியர்
 ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

8

பலபல வேடம் ஆகும்பரன், நாரிபாகன்,
 பசு ஏறும் எங்கள் பரமன்,
 சலமகளோடு எருக்கும் முடிமேல் அணிந்து என்
 உளமே புகுந்த அதனால்,
 மலர்மிசை யோனும் மாலும் மறையோடு தேவர்
 வருகாலம் ஆன பலவும்
 அலைகடல், மேரு நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

9

கொத்து அலர் குழலியோடு விசயற்கு நல்கு
 குணம் ஆய வேட விகிர்தன்,
 மத்தமும் மதியும் நாகம் முடிமேல் அணிந்து, என்
 உளமே புகுந்த அதனால்,
 புத்தரோடு அமணை வாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

10

தேன் அமர் பொழில்கொள் ஆலைவினை செந்நெல் துன்னி,
 வளர் செம்பொன் எங்கும் நிகழ,
 நான்முகன் ஆதி ஆய பிரமா புரத்து
 மறைஞான ஞான முனிவன்,
 தான் உறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து
 நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
 ஆனசொல் மானை ஓதும் அடியார்கள் வானில்
 அரசு ஆள்வர், ஆணை நமதே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காட்டிற்குச் செல்லுங்கள்:

“ஆணை நமதே” என்று ஞானசம்பந்தர் அறுதியிட்டு முடித்த, கோள்களின் ஆதிக்கத்தை அறுத்து, நல்வினை பயக்கும் கோளறு பதிகத்தை பாடி, கோள்களினால் ஏற்றப்படும் தாக்கங்கள் நீங்கி, ஆயுள் பலம் பெருகி, சீரும் சிறப்புமாய் வாழ, திருமறைக்காட்டில் உறையும் மறைக்காட்டைச் திருவருள் புரிவாராக.

இயலுமாயின், அப்பரும் சம்பந்தரும் கதவு திறக்கவும் மூடவும், திருமுறைகளை பாடியருளிய, திருமறைக்காடு திருத்தலத்திற்கு சென்று மறைக்காட்டைச் சுவரம் மற்றும் யாழைப்பழித்த மொழியம்மையை வழிபட எல்லாம்வல்ல திருவருள் கைகூட்டும்.

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம்
 தமிழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனைச்
 கழ்த்த மாமலர் துவித் துதியாதே
 வீழ்த்தவா வினையேன் நெடுங் காலமே
 பூக்கைக் கொண்டரன் பொன்னடி போற்றிலார்
 நாக்கைக் கொண்டரன் நாமம் நவில்கிலார்
 ஆக்கைக்கே இரை தேடி அலமந்து
 காக்கைக் கேஇரை ஆகிக் கழிவரே - அப்பர்

ஆயுள் முழுவதும் எந்தவிதக் குறையும் இன்றி வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு ஓதவேண்டிய துஞ்சலும் துஞ்சல் இல்லாத சீர்காழித் திருப்பதிகம்

சீர்காழி - தோணியப்பர் திருக்கோயில்

திருஞானசம்பந்தருக்கு குலமரபின் படி முப்புரிநூல் அணிவிக்கும் சடங்கினைச் செய்த அந்தணர் மறை முனிவராகிய பிள்ளையார் திருமுன் நின்று மறை நான்கும் தந்தோம் என்றனர். பிள்ளையார் இறையருளால் எல்லாக் கலையுணர்வுகளையும் ஒதாது உணர்ந்தவர். ஆதலின் வேதங்களின் பல பகுதிகளையும் அவற்றின் பொருளோடு ஒதக் கேட்ட அந்தணர்கள் வேதங்களில் அவர்களுக்கு இருந்த ஐயங்களை ஞானசம்பந்தரிடம் கேட்டுத் தெளிவு பெற்றனர்.

அவர் தெளியும் வண்ணம் மந்திரங்களுக்கெல்லாம் முதன்மையானது முதல்வனார் திருவைந்தெழுத்தே என்று உணர்த்தியருள, “செந்தழல் ஓம்பிய செம்மை வேதியார்க்கு அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்ச எழுத்துமே” என்பது முதலிய சிறப்பினை சுட்டிக்காட்டி “துஞ்சலும் துஞ்சல்” என்ற பதிகத்தினைப் பாடினார். அப்படியான விரிசடையானின் திருவைந்தெழுத்தினை தினமும் ஒதி வாழ்நாள் முழுவதும் இன்பமாய் வாழ்ந்து பிறவி பேரின்பத்தினைய அடைய அடியெடுத்து வைப்போமாக.

இறைவன் - தோணியப்பர், சட்டைநாதர்
இறைவி - திருநிலைநாயகி, பெரியநாயகி
பண் - காந்தாரப் பஞ்சமம்
இராகம் - கேதாரகௌளை

திருச்சிற்றம்பலம்

துஞ்சலும் துஞ்சல் இல்லாத போழ்தினும்
நெஞ்சகம் நைந்து நினைமின், நாள்தொறும்
வஞ்சகம் அற்று அடி வாழ்த்த, வந்த கூற்று
அஞ்ச உதைத்தன, அஞ்ச எழுத்துமே.

1

மந்திரம் நான்மறை ஆகி, வானவர்
சிந்தையுள் நின்று, அவர்தம்மை ஆள்வன்
செந்தழல் ஓம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு
அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்ச எழுத்துமே. 2

ஊனில் உயிர்ப்பை ஒருக்கி, ஒண்சுடர்
ஞான விளக்கினை ஏற்றி, நன்புலத்து
ஏனை வழிதிறந்து ஏத்துவார்க்கு, இடர்
ஆன கெடுப்பன, அஞ்ச எழுத்துமே. 3

நல்லவர் தீயா எனாது, நச்சினர்
செல்லல் கெடச் சிவமுத்தி காட்டுவ்
கொல்ல நமன்தமர் கொண்டு போம் இடத்து
அல்லல் கெடுப்பன, அஞ்ச எழுத்துமே. 4

கொங்குஅலர் வன்மதன் வாளிஐந்து அகத்து
அங்குள பூதமும் அஞ்ச ஐம் பொழில்
தங்கு அரவின் படம் அஞ்சம் தம் உடை
அங்கயில் ஐவிரல் அஞ்ச எழுத்துமே. 5

தும்மல் இருமல் தொடர்ந்த போழ்தினும்,
வெம்மை நரகம் விளைந்த போழ்தினும்,
இம்மை வினை அடர்த்து எய்தும் போழ்தினும்
அம்மையினும் துணை அஞ்ச எழுத்துமே. 6

வீடு பிறப்பை அறுத்து மெச்சினர்
பீடை கெடுப்பன் பினை நாள்தொறும்
மாடு கொடுப்பன் மன்னு மாநடம்
ஆடி உகப்பன, அஞ்ச எழுத்துமே. 7

வண்டு அமர் ஒதி மடந்தை பேணின,
பண்டை இராவணன் பாடி உய்ந்தன்
தொண்டர்கள் கொண்டு துதித்தபின், அவர்க்கு
அண்டம் அளிப்பன அஞ்ச எழுத்துமே.

8

கார்வணன், நான்முகன், காணுதற்கு ஒணாச்
சீர்வணச் சேவடி செவ்வி, நாள்தொறும்
பேர்வணம் பேசிப் பிதற்றும் பித்தர்கட்கு
ஆர்வணம் ஆவன, அஞ்ச எழுத்துமே.

9

புத்தர், சமண கழுக்கையர், பொய்கொளாச்
சித்தத் தவர்கள் தெளிந்து தேறின
வித்தக நீறு அணிவார் வினைப் பகைக்கு
அத்திரம் ஆவன அஞ்ச எழுத்துமே.

10

நற்றமிழ் ஞானசம்பந்தன், நால்மறை
கற்றவன் காழியர் மன்னன் உன்னிய
அற்றம்இல் மாலை ஈர்ஜந்தும் அஞ்ச எழுத்து
உற்றன வல்லவர் உம்பர் ஆவரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

சீர்காழி செல்லுங்கள்:

வாழ்வில் எந்தக்குறையும் உங்களை தாக்காமலும், ஆயுள் முழுவதும்
எந்தக் குறையும் இன்றி, வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டிய தோணியப்பரை
நினைந்து, இயலுமாயின் சீர்காழி சென்று, பெரியநாயகி அம்மை உடனுகை
தோணியப்பரை வழிபட்டு, “துஞ்சலும் துஞ்சல் இல்லாத” திருப்பதிகத்தைப் பாடிப்
பலன் பெற்று, வாழ்வாங்கு வாழ எல்லாம்வல்ல இறைவன் திருவருள் கைகூட்டும்.

உ
சிவசிவ

திருநீற்றுப்பதிகம் - திரு ஆலவாய்

இறைவன் - சொக்கநாதர்
இறைவி - அங்கயற்கண்ணி
பண் - காந்தாரம்
இராகம் - நவரோசு

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்திரம் ஆவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தரம் ஆவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரம் ஆவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
செந்துவர் வாய் உமை பங்கன், திரு ஆலவாயான் திருநீறே. 1

வேதத்தில் உள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதம் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையில் உள்ளது நீறு
சீதப் புனல் வயல் சூழ்ந்த திரு ஆலவாயான் திருநீறே. 2

முத்தி தருவது நீறு முனிவர் அணிவது நீறு
சத்தியம் ஆவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திரு ஆலவாயான் திருநீறே. 3

காண இனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி அணிபவர்க்கு எல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணம் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணம் தருவது நீறு திரு ஆலவாயான் திருநீறே. 4

பூச இனியது நீறு புண்ணியம் ஆவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக்கு எல்லாம்
ஆகை கெடுப்பது நீறு அந்தம் அது ஆவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திரு ஆலவாயான் திருநீறே 5

அருத்தம் அது ஆவது நீறு அவலம் அறுப்பது நீறு
வருத்தம் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம் அது ஆவது நீறு புண்ணியர் பூசும் வெண்ணீறு
திருத்தகு மானிகை சூழ்ந்த திரு ஆலவாயான் திருநீறே. 6

எயில் அது அட்டது நீறு இருமைக்கும் உள்ளது நீறு
பயிலப்படுவது நீறு பாக்கியம் ஆவது நீறு
துயிலைத் தருப்பது நீறு சுத்தம் அது ஆவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத்து ஆலவாயான் திருநீறே. 7

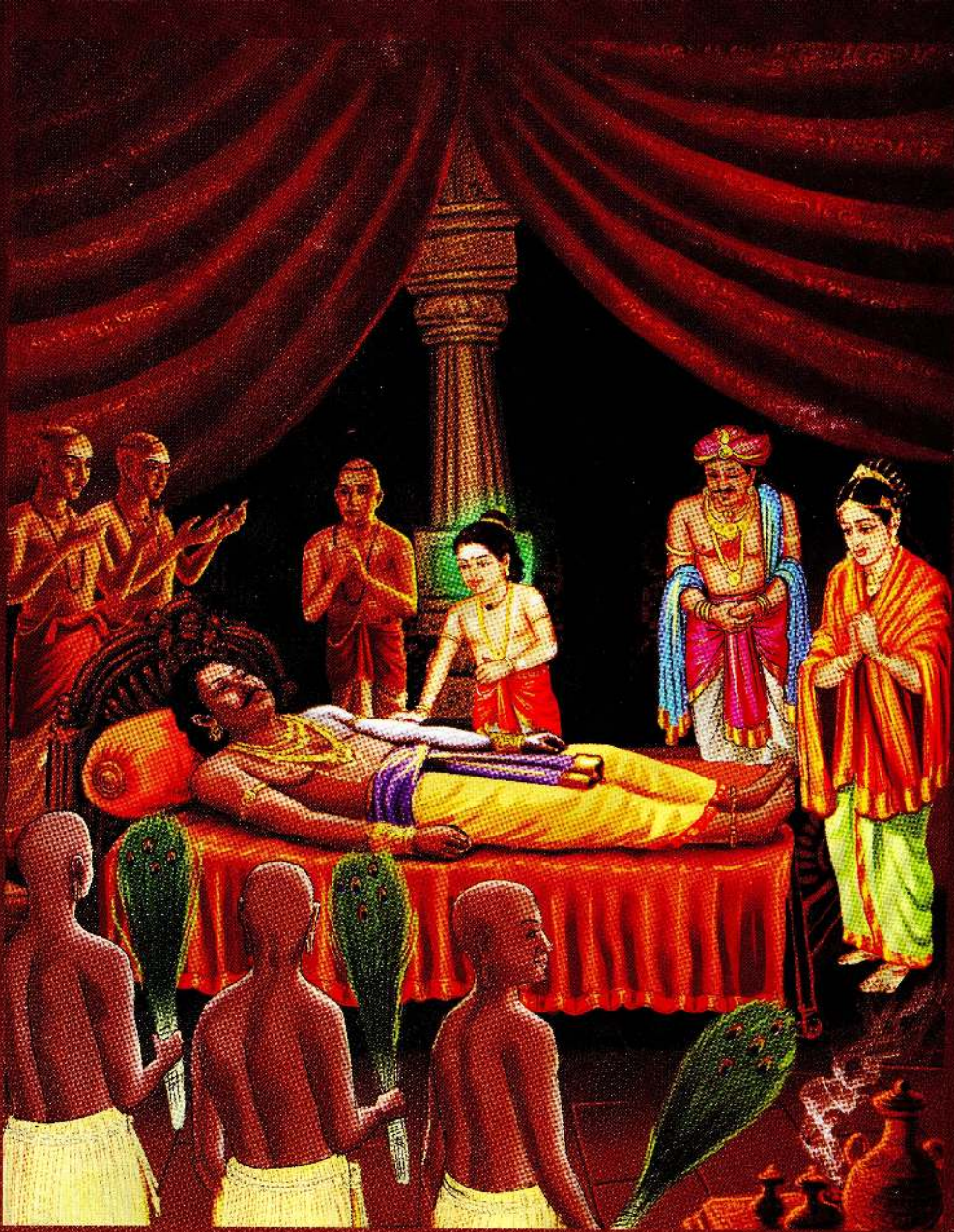
இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தகுவது நீறு
பராவணம் ஆவது நீறு பாவம் அறுப்பது நீறு
தராவணம் ஆவது நீறு தத்துவம் ஆவது நீறு
அரா வணங்கும் திருமேனி ஆலவாயான் திருநீறே. 8

மாலொடு அயன் அறியாத வண்ணமும் உள்ளது நீறு
மேல் உறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண் பொடிநீறு
ஏல உடம்பு இடர் தீர்க்கும் இன்பம் தருவது நீறு
ஆலம் அது உண்ட மிடற்று, எம் ஆலவாயான் திருநீறே. 9

குண்டிகைக் கையர்களோடு சாக்கியர் கூட்டமும் கூடக்
கண் திகைப்பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு
என்திசைப் பட்ட பொருளார் ஏத்தும் தகையது நீறு
அண்டத்தவர் பணிந்து ஏத்தும் ஆலவாயான் திருநீறே. 10

ஆற்றல் அடல் விடை ஏறும் ஆலவாயான் திருநீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசரன் ஞானசம்பந்தன்
தேற்றித், தென்னன் உடல் உற்ற தீப்பிணி ஆயினதீர்ச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்



பாண்டிய மன்னரின் வெப்பு நோயைத் தீர்த்தல்



கண்ணுதற்பெரும் கடவுளும் கழகமொடு அமர்ந்து
பன்னுறத் தெரிந்து ஆய்ந்த இப்பசுந்தமிழ்